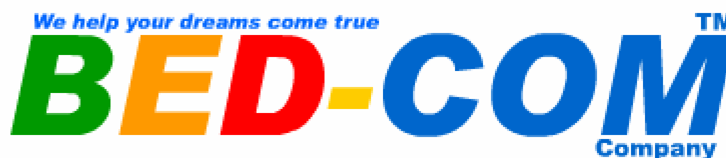
ARTA ŞI SECRETELE DRESAJULUI CANIN

Un produs:

Bed-Com
http://dresajcanin.true-dream.com

CUPRINS

Capitolul 1
1. Introducere in arta dresajului

Bine ai venit printre viitorii cunoscatori ai secretelor artei dresajului prin cea mai nouă şi mai eficientă metodă de dresaj !

Daca ai cumparat această carte, înseamna că ai, sau vei avea, un câine de care vrei să te simți mândru. Vrei să vezi că se comportă impecabil, că te poți înțelege perfect cu el şi că vă cunoaşteți reciproc aşteptările şi reacțiile.

Tu vei fi mândru de câinele tău dresat impecabil iar el va fi fericit cu un stăpân ca tine!

Indiferent dacă ai deja un câine sau ai doar în plan să-ți iei unul, vrei să te documentezi şi să afli cum să te comporți cu el.

Vei găsi aici primii paşi în socializarea şi dresajul puilor, primele noțiuni de dresaj sau dresajul comenzilor de bază, metode de dresaj profesionist pentru probleme de comportament şi comenzi mai grele.

Capitolul 1
2. Cum să îți înțelegi câinele

Ghid despre limbajul trupului şi semnale

Câinii au un mod foarte distractiv şi unic de a comunica şi sunt multe expresii şi atitudini pe care le pot adopta în procesul de comunicare. Câinele se va folosi de orice parte a corpului, de la urechi şi blană la coadă şi crupă ca să arate în ce dispoziție este, ce vrea şi cum se simte.

Pentru a crea o legătură strânsă cu câinele tău e o idee bună să înveți să descifrezi câteva dintre cele mai comune posturi ale corpului şi câteva semnale. Poate fi de mare ajutor să ştii atunci când animalul tău este speriat, agitat, jucăuşi, deprimat sau neliniştit – sau pur şi simplu când are nevoie să fie lăsat să-şi vadă de treabă! Mai jos vei găsi o selecție a celor mai comune atitudini şi semnale de care se foloseşte câinele atunci când încearcă să comunice ceva.

Cum îşi foloseşte corpul ca să comunice

Partea din dos în aer şi dând din coadă

Aceasta înseamnă că animalul tău are chef de joacă şi de distracție, aşa că este timpul să îi aduci jucăria preferată şi să te joci un pic cu câinele.

Coada exact între picioarele din spate

Această atitudine indică faptul că animalul este speriat de ceva sau de cineva. Dacă se furişează de colo-colo ținând coada aşa ar terbui să încerci să îți dai seama ce îl sperie.

Dând din coadă

Această atitudine este cea pe care toată lumea crede că o adoptă câinele atunci când este fericit. De fapt dacă dă din coadă atunci poate să aibă o

mulțime de stări, de la chef de joacă şi fericire la nerăbdare sau agresiune. Dacă dă încet din coadă se simte fericit şi este prietenos. Însă dacă ține coada în sus şi dă din ea rapid, atunci se poate să fie agresiv.

Dacă ține coada nemişcată şi relaxată atunci este mulțumit.

Părul de pe ceafă ridicat

Această atitudine înseamnă că animalul tău este sau speriat de ceva sau este gata să se lupte cu oricine sau orice l-a făcut să îşi ridice părul de pe ceafă.

Rostogolindu-se

Acesta este în mod normal un semn de supunere şi se poate să apară în prezența oamenilor sau în compania altor câini sau a altor animale.

Adulmecând

Această atitudine poate să fie adoptată din mai multe motive. Câinele poate să adulmece pentru că a simți un miros nou – ceva cu care nu este familiarizat – şi poate să încerce să îşi dea seama ce este. Poate adulmeca pentru a încerca să identifice o persoană sau un alt animal deoarece câinii se folosesc de nas mai degrabă decât de ochi ca să se diferențieze. Se poate să adulmece pentru a afla mai multe despre o persoană sau un câine nou. Iar dacă miroase podeaua, gardul sau stâlpul de afară e posibil să fi simțit amprenta unui alt câine care şi-a marcat teritoriul. Dacă miroase duşumeaua din casă şi merge de colo-colo sau se învârte în cerc e posibil să trebuiască să fie scos afară, la locul lui de urinat.

Încordat

Dacă corpul câinelui tău este încordat uşor coborât, acest fapt indică teama. Această atitudine poate fi însoțită şi de o coadă uşor lăsată în jos.

Ghemuindu-se

Un corp încordat în poziție ghemuită poate însemna că animalul tău este gata să se repeadă la atac şi această poziție este cunoscută ca „poziția de pradă”. Se poate să adopte această poziție cu orice, de la jucăria lui preferată la o veveriță sau la un intrus.

Cabrandu-se

Dacă observi că animalul se leagănă în față şi în spate, plimbându-se şi legănându-şi coada, înseamnă că se simte fericit. Se poate să fie fericit şi jucăuşi sau pur şi simplu fericit că te-ai întors acasă.

Acestea sunt doar câteva poziții şi acțiuni pe care câinele tău le poate adopta pentru a arăta modul în care se simte. Dacă te familiarizezi cu aceste acțiuni atunci vei putea identifica starea câinelui şi vei putea să interacționezi cu el mai uşor.

Expresiile faciale şi sunetele

Deşi câinele tău îşi va folosi corpul pentru a transmite stările şi sentimentele, capul, fața şi sunetele joacă şi ele un rol forte important în metodele de comunicare.

Numai urmărind urechile câinelui şi poți afla o mulțime despre felul în care se simte.

Merită să înveți cât mai multe despre expresiile faciale şi sunetele câinelui tău şi modul în care îşi foloseşte capul ca să comunice (urechile, nasul, ochii, etc).

Împreună cu limbajul corpului, expresiile faciale sunt un mod eficient pentru câini de a comunica cu oamenii, cu alți câini şi cu alte animale.

Familiarizându-te atât cu posturile corpului cât şi cu expresiile faciale ale animalului poți învăța cum să recunoşti semnele de pericol – atunci când câinele este agresiv, speriat, stresat, neliniştit, etc. ca şi atunci când este mulțumit, fericit sau nerăbdător.

Cum se poate folosi fața şi capul pentru comunicare

Urechile

Urechile pot spune multe despre felul în care se simte câinele. Aici sunt trecute în vedere câteva feluri obişnuite în care câinele îşi va manifesta sentimentele cu ajutorul urechilor:

- Urechile apropiate de cap, îndreptate spre înapoi sau înainte pot indica agresiunea,

- Urechile ciulite, cu capul mişcându-se dintr-o parte în cealaltă pot indica faptul că animalul se află în alertă,

- Uşor lăsate în jos şi pe spate, urechile pot indica faptul că animalul este neliniştit,

- Urechile ciulite în sus şi îndreptate spre față înseamnă curiozitate sau nerăbdare.

Dacă însă acestea sunt cuplate cu poziția de pradă înseamnă că el este gata să înceapă o vânătoare.

- Urechile drept în sus pot arăta o anume dominanță,

- Urechile lăsate în jos pe cap de obicei indică frica,

- În general urechile ciulite indică prietenia.

Ochii

Ochii sunt şi ei indicatoare asupra stării câinelui şi în asociere cu poziția îți pot permite să îți dai seama ce crede şi ce încearcă să spună câinele:

- Ochii abia mijiți care te fixează pot indica un comportament agresiv

- Ochii larg deschişi pot însemna că animalul este în alertă sau curios, prietenos sau nerăbdător

- Ochii abia înterdeschişi şi urechile uşor lăsate pe spate pot indica teama

- Ochii larg deschişi care te fixează asociați cu o postură dominantă şi cu urechile drept în sus compun o poziție de dominanță

- Ochii mijiți pot însemna că îi este frică, este supus

- Ochii larg deschişi şi strălucitori indică de obicei faptul că este gata pentru joacă

- Ochii larg deschişi fixați intenționat asupra a ceva sau a cuiva sunt parte a poziției de pradă.

Gura

Câinele tău îşi va folosi botul ca parte a comunicării şi iată ce este de urmărit:

- Buzele trase înapoi care expun dinții împreună cu un mârâit indică agresiunea. Pot să fie de asemenea semn că are de gând să muşte,

- Gura închisă sau întredeschisă poate indica stare de alertă sau dominanță, depinzând de postură,

- Gura uşor întredeschisă care face câinele să arate ca şi cum ar rânji indică defapt teama,

- Gura deschisă prin care pufăie îi este specifică unui câine curios şi nerăbdător,

- Gura deschisă pentru a expune dinții şi buzele trase înapoi indică teama,

- O gură relaxată uşor întredeschisă este de obicei un gest prietenos şi relaxat,

- Gura întredeschisă cu dinții strânşi arată că animalul este în gardă,

- Gura deschisă prin care ies pufăieli nerăbdătoare indică pofta de joacă şi nerăbdarea.

Cum se folosesc sunetele pentru a comunica

Câinele se va folosi şi de voce pentru a-şi comunica sentimentele şi o va folosi în combinație cu gesturile şi atitudinile sale pentru ca stăpânul să îşi poată face o impresie de ansamblu asupra modului în care se simte. Iată câteva dintre cele mai comune sunete pe care le emite un câine:

- Mârâitul indică de obicei agresiunea
- Un scâncet încet sau un lătrat morocănos înseamnă că este în alertă
- Un scâncet încet însoțit de suspine înseamnă că îi este teamă
- Dacă latră nerăbdător înseamnă că este curios
- Dacă mormăie încet acest lucru indică dominanța
- Dacă chelăcăie şi mârâie, atunci îi e frică sau se simte dominat
- Dacă latră scurt pe o voce înaltă încearcă să dea semne de prietenie
- Dacă latră tare şi mârâie înseamnă că este în gardă
- Dacă latră nerăbdător şi mârâie uşor înseamnă că are chef de joacă.

Trebuie să ții minte că dacă vrei să descifrezi ceea ce încearcă să-ți transmită sau cum se simte câinele tău atunci trebuie să îi asociezi sunetele şi expresiile faciale cu limbajul corpului.

Capitolul 2
1. Să începem...

a) evaluarea

Înainte de a începe planul de dresaj să vedem cu ce fel de câine avem de-a face. Trebuie să ştim că nu putem cere aceleaşi lucruri de la un exemplar canin la altul, aşa cum nici de la copii diferiți ca inclinații nu se pot cere aceleaşi lucruri.

Stabileşte de la bun început ce fel de câine ai, ca să ştii ce să-i ceri. Nu vei lua un câine de vânătoare ca să-i ceri să se comporte ca un caine de paza, şi, de exemplu, să-i ceri să stea mai mult pe lângă tine. La fel nu vei lua un câine dintr-o rasă de agrement ca să-i ceri să vina la tine cu vulpea în dinți la vânătoare. Şi nu te aştepta ca un câine de rasă comună să învețe la fel de repede ca şi câinele tău de rasă cu pedigree, ca să nu mai lase suveniruri mirositoare pe covorul din sufragerie. Va învăța, dar cu mult mai greu, pentru ca el nu are zeci de generații dresate printre strămoşii lui.

Important este să-i urmăreşti câinelui tău preocuparile, să vezi ce-i place, ca să ştii care sunt lucrurile pe care le va învăța cel mai uşor. De asemenea aminteşte-ți sau află care sunt caracteristicile rasei lui. Fii sigur că are şi el aceste trăsături, sau măcar o mare parte din ele. Ține cont de personalitatea lui, nu numai pe parcursul dresajului propriu-zis, ci toată viața lui, tot timpul.

Înțelege care este caracterul lui şi eu te voi învăța să te foloseşti de acest caracter ca să obții ceea ce-ți doreşti. Tu vei fi cel care decide ce anume îl înveți şi ce nu, din tot ce-ți voi prezenta. Vei ține cont de preocuparile, personalitatea şi inclinațiile câinelui tău, ca să-l înțelegi şi să te faci înțeles de el. Ai să vezi ce bine te vei simți când te va asculta cu placere, când vei vedea că de-abia aşteaptă să-i spui ce vrei de la el !

Vei putea să mă întrebi pe parcurs ceea ce nu e clar sau nu înțelegi în relația cu dragul tău câine, iar eu îți voi răspunde timp de o luna la întrebări. Nu ezita şi nu pierde timp! Întreabă-mă!

Dacă nu ți-ai luat un câine încă, gândeşte-te bine înainte de a-l lua, ce ți-ar place cel mai mult să faci împreună cu el, şi interesează-te la crescători care sunt rasele cu caracteristicile pe care le cauți. E păcat să-ți iei un caniche şi să fii dezamăgit că nu are agresivitatea unui dobermann. La fel cum va fi greu sa dresezi un ciobanesc german să mearga în două labe, în timp ce un caniche va face asta instinctiv.

Orice dresor la prima şedinta de lucru se uită ce temperament are câinele tău şi din ce rasă este, adică ceea ce tocmai ai invatat cum să faci… Apoi îți explică la ce te poți aştepta din partea lui să învețe uşor, ce va învăța mai greu şi ce s-ar putea să nu ştie niciodată. Dar toate acestea şi tu le poti şti: ştii ce rasă e câinele tău şi ce caracteristici are rasa lui sau care din rase domină în cazul în care este o frumoasă corcitură. Poți şi tu la fel de bine să-l evaluezi: privindu-l cum se comportă, să vezi ce fel de caracter are.

b) ce vom face, în linii mari

Pe masură ce vom înainta în cuprinsul acestei cărți vei vedea cum încet-încet vei putea înțelege ce „gândeşte” el şi cum să te porți cu câinele tău în aşa fel ca el să poată înțelege ce vrei de la el şi chiar să se bucure că face ceea ce tu doreşti. Ai să fii uimit să afli că scopul vieții lui este să te vadă pe tine mulțumit de ce câine bun ai în el. Te iubeşte şi tot ce adora el este să fie cu tine iar dacă te mai arăți şi încântat de ce ispravă a facut el, ai atunci un caine în al noualea cer.

Regula de bază:
Ca să te asculte este important să fie fericit şi echilibrat pentru că atunci are încredere în el şi nu e stresat.

Bine, dar cum se aplica asta? ai sa spui.

Învățăm.

Uite, pentru început, îți dau patru reguli de aur pe care le vom învăța în detaliu cand va veni vremea lor.

1. Trebuie să fii pregătit să lucrezi cu el în fiecare zi, să reiei mereu ceea ce l-ai învățat, să ai răbdare şi să nu te aştepți că face altcineva asta în locul tău.

2. Să nu crezi despre câinele tău că ar trebui să subînțeleagă, să presupună, să aibă noțiuni de bun simt: el ştie exact ceea ce tu îl înveți, nimic mai mult!

3. Nu te preface în fața lui, nu încerca să pari bine dispus sau calm când tu de fapt simți că explodezi. În astfel de momente e mai bine să nu te manifeşti, atunci îi va fi mai uşor să depăşească momentul fără să creadă că el este cauza furiei tale.

Minunile nu vin din cer, minunile le facem noi! Ai să lucrezi zilnic cu câinele tău, ai să aplici tot ce te voi învăța în această carte şi vei fi mândru de ceea ce ai realizat. Va fi totul făcut de tine, numai de tine, şi va fi bine facut!

4. Este ceva ce trebuie să ştii şi să nu-l uiți niciodată când te apuci de lucru: este foarte-foarte important ca atunci cand lucrezi cu el sa lasi deoparte problemele si neplacerile tale ca nu cumva să le descarci pe bietul animal. El nu va înțelege şi nici nu-i va trece prin cap ca NU e el de vină.

El nu poate înțelege decât un singur lucru: dacă eşti furios, înseamnă că el te-a supărat şi va crede că el nu poate fi un câine bun. El nu ştie că tu nu eşti un zeu adevarat şi că poți greşi chiar şi tu. Acesta poate fi un avantaj sau un dezavantaj, depinde cum înveți să te foloseşti de poziția pe care o ai în ochii lui.

Dacă vrei să-ți verşi nervii pe câine, ia-ți adio de la imaginea câinelui tău echilibrat şi fericit care ascultă şi execută bucuros orice comandă! Dacă vrei să ai pe cine să te descarci, te rog nu te supăra, înțelege că el nu va putea fi niciodată câinele echilibrat dresat perfect care ascultă şi înțelege tot ce-i spui.

Vei spune: „dar asta se poate întâmpla oricui, oricând! Ce şanse îmi rămân??". Îți rămân toate şansele pentru că vei învăța ce să faci în asemenea momente: Cand simți că enervarea începe să pună stăpânire pe tine respiră şi întreabă-te: „ce a greşit el şi de ce a greşit?" Vei putea, citind aceasta cărte, să răspunzi corect dacă e el de vina sau tu, şi vei găsi aici tot ce ai de facut în fiecare caz în parte.

Acum nu ne mai rămâne decât să ne apucăm de lucru.

Vom începe stabilirea şi învâțarea primelor reguli. Vom continua cu educația puiului, cum să învețe să nu mai facă unele treburi mirositoare prin casa, ci numai afara. Apoi cum să ştie ce înseamnă „nu".

Va trebui după asta să stabileşti dacă vrei sau nu să-ți cerşească mâncare în timp ce tu mănânci, şi vei afla ce ai de facut.

În următoarea etapa vom învăța cum să-l obişnuieşti cu lesa şi cum să vă plimbați cât timp e pui. Aceasta este socializarea.

După aceea o metoda simplă şi eficientă ca să nu-ți roadă pantofii şi mobila cât timp îi cresc dinții. Dacă ai un câine matur care face acelaşi lucru, găseşti explicații şi soluții la capitolul Comportamente dificile.

Vei stabili şi îl vei învăța care este locul lui, şi comanda „la loc”.

De la vârsta de trei luni începe dresajul de baza. Va învăța să asocieze numelui lui comenzilor tale.

Prima comandă: aici.
A doua comandă: la loc.
Apoi, treptat, comenzile simple: şezi, culcat, pas, aport.

Tot timpul voi insista asupra a ceea ce ai tu de făcut ca să te faci înțeles, şi să vă împăcați bine, fiind amândoi mulțumiți.

Există un capitol despre momentele care ți se vor părea grele în timpul dresajului, şi ce ai de făcut atunci.

Apoi comenzile „pe loc” şi „aşteaptă”.

Ai un alt capitol despre cum să-l dezveți de unele obiceiuri neplăcute. Subiectul rămâne deschis dacă ai întrebări. La fel toate celelalte subiecte.

Capitolul 2
2. Educația puiului şi primele reguli

a) întâi şi întâi stabiliți regulile de bază

Când îți aduci în casa un mic ghem cu blană trebuie să ştii că vei avea nevoie de multă răbdare până să ajungi să faci din el un câine matur cu care te înțelegi aproape de la sine.

Voi atrage tot timpul atenția asupra unei greşeli foarte frecvente. Mulți dintre noi înțelegem că, dacă vrem să ne învățăm câinele să nu mai facă ceva anume, sau să execute o comandă, atunci trebuie să ne arătăm cât mai supărați pe el până când acesta face ce trebuie.

Nimic mai greşit: dacă te vede supărat, gândeşte-te că nu va şti de ce! Atunci care sunt şansele să facă ceea ce eu aştept de la el să facă? Foarte mici, dacă nu stabileşti de la bun început regulile pe care să le respecte el, şi regulile pe care să le respectați tu şi familia ta.

Va trebui sa-i arati ce trebuie sa faca sau sa nu faca, in asa fel incat sa te faci inteles, iar cand el arata ca a inteles, sa te arati multumit de el si sa-l rasplatesti.

Dacă acum când citeşti cartea, ai deja un câine mare şi educația lui îți face probleme, poți să o iei de la capăt. Să ştii însă, că reeducarea dureaza mai mult ca educația făcută de mic. E mai greu, dar orice programare greşită se poate reface. Va trebui în plus să aloci mai mult timp, să faci tot ce voi spune pentru pui, doar că tu va trebui să ai mai multă răbdare şi înțelegere.

El nu e de vina că a fost prost educat, şi nici tu, pentru că probabil nu ai ştiut. Deci, nu are nimeni un motiv real de supărare, important este să facem lucrurile să meargă bine. Avem nevoie de multă înțelegere, răbdare şi timp.

Să nu faci nici greşeala să crezi că, dacă ai un caine mare care are doar de corectat unele comportamente, atunci poti să sări direct la acel capitol!

Daca e mare deja, va trebui să faci tot ce se cere pentru pui, şi încă în plus!

Primul lucru pe care-l va vedea şi înțelege va fi că tu eşti mana care îl hrăneşte. Aceasta va face din tine stăpânul lui, zeul lui.

Am citit studii care stabilesc că noi suntem pentru câinii noştri şefii haitei lor. Nu cred asta. Ei înțeleg foarte bine că un om este cu mult mai mult decât orice alt câine, fie el şi şeful haitei lui. Inteligența lor e cu mult mai subtilă decât am văzut în toate aceste studii. Tu pentru el eşti om, faci lucruri de neînțeles, porți haine, adica îți schimbi blana în fiecare zi şi porți arme, ceea ce nici un câine sau lup nu poate face.

Tu eşti şeful.

El va trebui să-şi confirme tot timpul că tu eşti şeful, ca să ştie că se poate baza pe comenzile tale. Să fii şef înseamnă

-să ai raspundere,

-să iei decizii şi

-să fii stăpân pe situație tot timpul.

Şi noi avem nevoie să ştim că şefii noştri sunt competenți, nu? El, câinele, spre deosebire de noi, îşi iubeşte şeful şi nu vrea decât să se ştie în siguranță pe el şi, mai ales, pe tine. Pentru el, competent te arăți demonstrând în fiecare moment că tu controlezi situația, şi în nici un caz dacă țipi tot timpul la el ori de câte ori face ceva greşit.

Arată că nu ți-ai iesit din minți şi nici nu eşti în impas.

Când îl inveți o comandă nu te aştepta că o va executa şi a doua şi a treia oara la fel. Nu o face ca să te supere, nici ca să te sfideze. Şi el poate uita sau poate să nu fie sigur ca a înțeles, cum ni se întâmplă şi nouă. De aceea, când vezi că a uitat, nu te supara să repeți ceea ce ai făcut prima data, ca să te faci înțeles.

Îți voi arată la fiecare comandă, simplă, sau mai greu de înțeles, tot ce trebuie să faci ca el să ştie ce vrei de la el. Aceste procedee nu te supăra

să le repeti când vezi ca a uitat. Ca un zeu bun ce eşti, va trebui să ai răbdare.

O altă regulă pentru momentul când dai o comanda este ca, înainte de a i-o da, să-i atragi atenția ca să înțeleagă că vorbeşti cu el.

Chemă-l pe nume mai înainte de a-i spune ceea ce vrei de la el. Tu îl cunoşti şi şti ce-i atrage atenția, dar cel mai la îndemana va fi să-l chemi pe nume şi să aştepți să se uite la tine. Când se uită la tine, dă-i comanda.

Pe tot parcursul vieții lui va trebui să te gandesti ori de cate ori i te adresezi, că el nu-ți înțelege limbajul. El se uită la tine, caută să înțeleagă ce-i spui, şi fii sigur că te va înțelege, de multe ori, mai bine decat îl înțelegi tu pe el. Aceasta nu pentru că e mai inteligent sau la fel de inteligent ca şi tine, ci pentru că te iubeşte foarte mult şi se va depaşi pe sine pentru a te putea înțelege. Tu nu trebuie decât să fii cooperant în acest efort al lui.

Câinii noştri au un comportament atât de receptiv şi inteligent încât suntem tentați să credem că ei înțeleg întregi discursuri, ca şi câinii din filme care observă cele mai omeneşti lucruri, au şi o voce care da replici omeneşti în off, şi, in loc să vorbească, latră.

Ei bine, câinele tău nu e dintr-un film, e din realitate, şi poate înmagazina doar o medie de câteva zeci de cuvinte (cifra variaza de la o rasa la alta şi chiar de la un exemplar canin la altul). Restul, până la câteva zeci de mii de cuvinte pe care le aude, nu înțelege mai mult decât înțelegi tu chineza. Fii conştient tot timpul ca nu poți, realmente, vorbi cu el, chiar dacă el ar dori-o, ca şi tine. Ceea ce vezi în filme se face prin comenzi pe care le-ar putea invata şi cainele tau dacă te ocupi de el şi îl inveți.

O regulă importantă ca să te faci înțeles, regula care mi-a luat ani până am descoperit-o, este urmatoarea: o comandă odată învățată pe un ton, trebuie dată mereu pe acelaşi ton. De ce? Pentru că atunci când tu îl înveți comanda „aici”, de exemplu, el nu reține ca un copil cuvantul propriu-zis, ci intregul complex de sunete, cu tot cu tonalitatea pe care o foloseşti. Adică dacă schimbi melodia nu mai înțelege cântecul.

De exemplu:

Îl inveti acasa comanda „aici” şi el o reține pe tonul tau calm, relaxat, cu melodia lui specifica. Ajunşi afara se îndepărtează după o pisica şi strigi: „aaaaiiici !”. Nu înțelege comanda dată aşa, pentru că el nu aşa a învățat-o. Va trebui să mergi undeva destul de aproape, şi cu exact tonul de acasă, să-l chemi la tine. (Desigur dacă nu a apucat deja sa inhațe pisica, atunci alta este socoteala, vorbim mai tarziu despre asta). Când vine, mângaie-l sau aproba-l cumva, cu „bravo”, de exemplu.

Pe parcurs eu te voi învăța cum să-l faci pe cainele tău să asculte anumite comenzi pe care eu le numesc. Tu, însă, poți înlocui aceste cuvinte cu oricare altele crezi tu de cuviință. Dacă vrei să-l faci să meargă la pas cu comanda „ține aproape” sau vrei să şadă când tu spui „vasile”, sau vrei să ştie comenzile în limba engleza, eşti liber să-l înveți ce comenzi vrei, cu singura condiție să ai grijă să nu le încurci tu însuți, pentru că le va încurca şi el după aceea. Învață-l ce cuvinte vrei, numai fii constant, ca să te faci înțeles.

Alege cu grija pentru fiecare comanda un cuvânt (sau o expresie cât mai scurtâ) şi foloseşte numai acel cuvant (sau expresie) pentru aceeaşi comandă. Nu schimba cuvântul cu alt cuvânt sinonim, numai pentru că înseamnă acelaşi lucru! El nu ştie româneşte! Tu l-ai învățat să execute o comandă la un anume cuvânt şi trebuie să-l foloseşti numai pe acela, niciodată altul, îl vei deruta foarte tare. Adică nu spune o dată „aici” şi o dată „vino” ca să-l chemi la tine. Îl vei deruta atât de mult încât poate nu va mai executa nici prima comandă, şi nu va fi vina lui, va trebui să o iei de la capăt cu învățarea comenzii. Păstrează mereu acelaşi cuvânt pentru aceeaşi comandă. Aşa te vei face înțeles.

Poți face comenzi diferite pentru lucruri asemanatoare. De exemplu eu am folosit „aici” ca să vină la mine pentru că vreau să-i pun lesa ori să-i dau o comandă. Dar mai era situația când nu vroiam sa vină la mine ci doar să lase maidanezul cu care tocmai facea cunoştință sau să nu mai miroasa la nesfârşit frunzele alea şi să vina odată să ne continuăm plimbarea. Atunci am zis „hai”. Ei fac deosebire între lucruri apropiate dacă tu defineşti clar deosebirea în mintea ta şi te manifeşti constant la fel. Îți va fi de ajutor ca să te faci înțeles.

De asemenea ai grijă când un cuvânt l-ai învățat că cere un anumit lucru, sa nu ceri altceva cu acelaşi cuvânt şi să te arați mulțumit. Dacă de

exemplu ai stabilit, ca să şadă, la comanda „stai jos” ai putea intr-o zi sp-i ceri „stai jos”, el sp se puna ăn culcat şi nu în şezi, iar tu să spui că e bine şi aşa. Nu e bine, e derutant, va încurca între ele comenzile. Fii constant ca să te faci înțeles.

Hai acum să recapitulam cele opt reguli de bază pentru comenzi, necesare ca să te faci înțeles:

- Stabileşte clar regulile de la bun început şi respectă-le mereu;

- Tu eşti şeful, deci tu controlezi situația. Nu te pierde cu firea;

- Îi vorbeşti în cuvinte pe care el le-a învățat împreună cu tine şi le cunoaşte ca şi comenzi, niciodată în fraze, pentru că nu le înțelege.

- Înainte de a-i da o comandă, îi spui pe nume ca să-i atragi atenția şi să ştie că despre el e vorba;

- O comandă odată învățată pe un ton trebuie dată mereu pe acelaşi ton. Acesta este, desigur, un ton calm, nu-i aşa?

- Cuvântul folosit la o comandă ramâne mereu acelaşi, nu se schimbă cu altul sinonim, numai pentru că tu ştii că ele înseamnă acelaşi lucru. El ştie doar cuvântul învățat împreuna cu tine.

- Fă comenzi diferite pentru lucruri diferite. El trebuie să ştie foarte exact ce are de facut. Cu atât mai mult dacă e doar o mica diferență, el o observa si va fi derutat dacă nu are comenzi diferite ca să ştie exact ce să facă;

- Când o comandă cere un lucru, ea va fi folosita numai pentru acel lucru si pentru nimic altceva.

Cam atât despre regulile de baza legate de cum se dau comenzile ca să te faci înțeles.

b) Cum să te porți: noi reguli

Cea mai importantă persoană din viața câinelui tău, eşti tu, de aceea trebuie să ai mare grijă cum te porți, tu eşti zeul şi zeii de încredere sunt mereu stăpâni pe situație.

Niciodată să nu-i arăți furie, nu vei reuşi decât sa-i micşorezi încrederea în sine şi să-i reduci sentimentul că lângă tine e în siguranță.

Dacă te-a scos din minți, respiră, numără, aminteşte-ți că tu eşti zeul (el nu va înțelege că tu, de fapt, nu eşti) apoi, calm, ferm, fă ceea ce trebuie. Vom învăța exact cum şi cu ce gesturi, ce ton, ce atitudine vei face exact ceea ce trebuie, în funcție de situație.

Sigur că de multe ori te înfurie şi ai vrea să-i arăți cât de mult a greşit ca să nu mai facă. Cum? Iată cum: cea mai grea pedeapsă este să îl goneşti de lângă tine iar apoi să-l ignori. Când îl vei pedepsi, nu va fi pentru prea mult timp – vorbim de câteva minute, maxim o oră.

Cea mai grea pedeapsă pentru el este să-l goneşti de lângă tine fără să-i spui unde să meargă, şi apoi să-l ignori total. (să nu uiți niciodată: numai câteva minute, maxim o oră, asta dacă eşti la voi acasa!).

Dacă-l pedepseşti într-un spațiu neîngrădit, urmăreşte-l discret unde merge, ca să nu-l pierzi. Încă o dată: nu prelungi o pedeapsă prea mult, pentru că devine periculos, sau îşi pierde efectul.

Apoi, odată ce l-ai pedepsit, atunci pedepsit rămâne până când îl chemi la tine şi îl mângâi în semn că l-ai iertat.

Până nu-l ierți în modul acesta, nu te ocupi de el să-i faci dresaj sau să-i dai hrană! Faptul de a te ocupa de el este o bucurie, si va rămâne o bucurie.

Atenție ca nu cumva în acest timp vreun alt membru al familiei tale să-l vadă supărat şi să-l mângâie sau să-l ia la joacă! Atunci trebuie puse lucrurile la punct. Încă se mai poate. Intervino între ei. Spune că e pedepsit şi desparte-i. Aşa se va vedea cine e şeful.

Ideal este să existe o ințelegere între toți membrii familiei tale care sunt regulile, ce este voie şi ce nu este voie de la bun început. Dacă nu ai facut-o încă, nu e târziu niciodată. Cu calm şi răbdare se va rezolva.

Dacă nu e prea grav, e destul să-ți schimbi tonul calm obişnuit ca să înțeleagă că nu-ți convine ce face el. Schimbarea tonului vocii tale, dintr-un ton calm, într-unul mai apăsat, va deveni un avertisment foarte serios. Lucrând exact aşa cum trebuie, va fi destul să ridici puțin tonul la el, ca să ştie că a depăşit măsura şi trebuie să fie atent.

Pentru a se ajunge aici nu vei ridica tonul când dai o comanda primele trei ori. Nu e mult să repeți o comandă de trei ori cu calm. Între repetări faci pauză ca să-l aştepți să execute. Abia după aceea, a patra oara, spui mai apăsat ceea ce nu a respectat de la bun început.

Acesta va fi ultimul avertisment înainte de a-l pedepsi, iar el va şti asta dacă i se va întâmpla tot timpul la fel.

Şi nu uita: un câine nu e niciodată vinovat pentru că a facut ceea ce i s-a permis până acum.

El nu poate înțelege ce este o excepție, o situație aparte, un moment nepotrivit.

El nu poate şti de ce te-ai bucurat mereu să sară pe tine de bucurie şi să te lingă, iar acum, când tu eşti îmbrăcat în alb, şi el are labele pline de noroi, acum îl bruschezi şi-l cerți. De ce? Nu e el un câine bun? A facut el ceva rău? El habar n-are de haine albe şi de noroi. Nu v-ați bucurat voi amândoi împreună de câte ori vă vedeați? Acum de ce te superi? Cu siguranță va crede că este greşit să se bucure!

Dacă vrei ca numai de data asta să se bucure mai rezervat, arată-i prin gesturi calme ca tu încă îl iubeşti şi-l apreciezi, dar îi ceri să nu sară, încearcă să-l ții cu mâna la distanță, să-l eviți, fă orice da nu-l brusca. Nu va fi uşor să-l faci să nu te salute în felul lui obişnuit şi să-ți spuna :”hei! Ce mult mă bucur că te vad! Ce dor mi-a fost de tine!”

Sigur că toți avem momente grele când suntem prea nervosi ca să ne mai păstrăm calmul. S-ar putea să greşim oricând, important este să-i arătăm câinelui că el nu a greşit, ca să nu creadă că el este vinovat.

Ştii de ce? Pentru că el nu va gândi niciodată că tu eşti cel care a greşit. Tu eşti zeul, tu nu greşeşti, el greşeşte; cel putin el aşa crede. De câte ori ne certăm câinele, nu pentru că el a greşit, ci pentru că eram supărați din alt motiv, sau pentru că, ceea ce de obicei tolerăm, acum nu mai e de dorit, de tot atâtea ori producem în creieraşul lui o furtună.

Va fi atât de îndurerat să facă un lucru care ştie că te bucură sau că e dreptul lui obişnuit să-l facă, şi să vadă ca acest lucru, în mod neaşteptat, te-a înfuriat !

Pe viitor nu va mai avea curaj să acționeze ferm, nefiind sigur dacă tu eşti mulțumit sau nu. Asta îl va face să devină ezitant şi să nu te mai asculte, pentru că nu mai e sigur de ceea ce vrei, sau nu vrei tu. Pentru că nu mai ştie ce te mulțumeşte. Şi s-ar putea să fie tocmai acele momente când tu vrei să te simți mândru în fața cuiva străin de dresajul impecabil al câinelui tău!

c) cum să nu-şi mai facă nevoile în casă

Este una din regulile de aur să te faci înțeles mai înainte de a-i cere să te asculte.

Primul lucru care trebuie învățat: să nu mai facă pe covor ceea ce se face afară şi numai afară. Sa ştii că nici lui nu-i place să-şi facă nevoile acolo unde locuieşte. Nici câinii maidanezi nu-şi fac nevoile acolo unde-şi au culcuşul.

Problema lui e că nu ştie cum să iasă afară, şi până pe la 4 luni nu prea se poate abține, ca şi copiii mici.

Ce ai de facut: când vezi că se aşază în poziția care precede momentul, îi spui clar, răspicat, dar fără să țipi: „nu”.

Nu uita să te asiguri că ştie că ai vorbit cu el, strigându-l pe nume.

Este întotdeauna important să-i atragi atenția înainte de a-i spune ceva, ca să fie clar că despre el e vorba. Nu te aştepta că el va şti ce înseamnă, îi vei arata tu! Adică îl vei lua decis de ceafa, îl vei ridica (asta ar trebui să-l inhibe şi să se oprească, dar nu te baza pe asta ☺) şi-l vei duce în locul în

care vrei tu sa-şi facă nevoile de acum încolo. Aici îl laşi jos şi aştepți să termine ce a început. Apoi îl duci la locul de unde l-ai luat, îi indrepti nasul spre ce a facut el acolo si-l admonestezi scurt: „ce ai facut? nu e voie!”.

Nu trebuie să țipi la el. E destul că faci exact cum am spus, fără să te arăți prea furios, înțelege că nu a vrut să te supere, niciodată nu vrea asta.

Fii doar ferm şi nu va dura mult până când va începe să ceară afară (adică acolo unde l-ai dus să termine ce a început). Acela va ramane locul unde-şi va face nevoile mereu.

Al doilea lucru, şi trebuie să-i dai mare importanță, este să faci să dispară orice urmă de miros de acolo unde speli. Cea mai fina urmă de miros îi va declanşa actul-reflex şi să ştii că nici un câine matur nu rezistă unui asemenea moment. Foloseşte detergent puternic la spalare, apoi orice ai parfum prin casa.

Al treilea lucru de care nu trebuie sa uiți niciodată este să fii constant în ceea ce vei face.
Aceasta este o regula de aur: să nu îi interzici azi un lucru şi mâine, pentru că nu ai timp, nu ai chef sau dintr-un motiv oarecare să îl treci cu vederea.

Dacă ceva este interzis, este interzis mereu, dacă este permis este permis mereu.

În cazul acesta, dacă o dată ți se pare ca nu e chiar vina lui pentru ce a făcut, nu lăsa să treacă. Ceartă-l totuşi puțin, chiar dacă ai şi tu o mare parte din vină. Puțin, cât să se ştie regula.

Acestea sunt primele trei reguli de care ai nevoie ca să-l înveți pe puiul tău să nu-şi mai facă nevoile în casă şi să-i arăți unde ar trebui. Este simplu. Aceste reguli îți vor folosi şi pentru toate celelalte comenzi pe care le vei învăța împreună cu el, tu să te faci înțeles de el, el să le execute cu placere

d) stabileşte acum dacă vrei sau nu să-ți cerşească mâncare când tu mănânci

Ceea ce-ți voi spune acum nu pare prea important, dar gândeşte-te bine dacă e aşa sau nu.

Acum trebuie să decizi dacă pe viitor câinele tău se va prezenta lângă tine cu o privire rugătoare ori de câte ori mănânci ceva. Dacă tu crezi că da, atunci întreabă-te: ți-ar place să laşi un platou cu şnițele sau cu dulciuri pe masă şi să nu-l mai găseşti, apoi să te grăbeşti la veterinar cu un cațel intoxicat ori cu indigestie?

În urmă cu câțiva ani mergeam prin parc şi mâncam o ciocolată. Am fost surprinsă de un terrier airdale care a sărit pe mine cu labele din față şi a rămas aşa, privindu-mă, cu nasul fixat în ciocolata mea: „nu-mi dai şi mie?”. Pe mine m-a amuzat dar n-aş fi vrut să fiu stăpâna câinelui acela! De altfel, şi stăpânul lui era foarte jenat şi mi-a spus că nu ştie cum să-l mai dezvețe.

Când e pui, e foarte simplu. Dacă tu mănânci, indiferent cât de frumos se uita la tine, oricât de dragă e, niciodată nu trebuie să primească ceva de la masa ta. Ignoră-l pur şi simplu.
După ce ai terminat, dacă vrei, poți să-i dai şi lui. Dar numai când tu te-ai ridicat de la masă.

Dacă e deja mare, procedeul este acelaşi, dar va învăța mai greu decât un pui că, dacă până acum mai primea una-alta, acum nu mai are dreptul.

Pentru ca odată făcută o concesie, ea devine dreptul lui. E în natura lui să înțeleagă aşa, el nu ştie ce este o excepție, el nu ştie decât este voie sau nu este voie. Cel mai bine este să-l trimiți la locul lui ca să nu te mai aibă în raza lui vizuală. Va fi mult mai uşor să mănâci liniştit.

e) socializarea

Acum vom învăța cum se plimbă un pui care nu ştie ce este lesa.

Ca să-l poți obişnui cu lesa de la prima plimbare, imaginează-ți cum ar putea să se simtă el la primul său contact cu o lesă: gândeşte-te cum e să ai ceva în jurul gâtului care se strânge ori de câte ori încerci să alergi prin parc, şi mai gândeşte-te că dacă stai nişte ore bune pe zi nemişcat şi eşti pui, ai mare chef să alergi imediat ce te vezi afară!

Ai grija să nu fie lesa prea strânsă.

Nu trage de lesă, nu scutura lesa şi nici nu te răsti la el ca să-i arăți că trebuie să meargă într-un anume fel cu tine pe stradă. Nu numai că nu va

învăța, fiind prea devreme, dar va acumula un stres asociat lesei de care vei scăpa cu mare greutate.

Nu este acum momentul să învețe să meargă la pas. Sunt atât de multe lucruri noi pe care trebuie sa le învețe! Totul e nou: locurile, strada, oamenii mulți pe lângă care trece, câinii, toți mai mari decât el, toate trebuie explorate! Trebuie lăsat să exploreze totul până când le învață şi se obişnuieşte cu ele.

Tu trebuie doar să-l fereşti de pericole, deocamdată, dresajul pentru comenzile date pe stradă începe la vârsta de 5-6 luni şi te poti baza pe el că merge perfect dupa vârsta de un an, doi.

f) ce faci când îi cresc dinții şi-ți roade lucrurile / comanda „ține”

Acum încep să-i crească dinții şi desigur că are nevoie să roadă ceva. Chiar dacă îl găseşti cu cartea ta în dinți, sau cu antena de la telefonul mobil, te rog sa nu te superi prea tare! E din cauza ca nu are propriile lui jucării pe care sa le roadă. Nu avem cum să-l facem să nu mai roada nimic in timp ce ii cresc dintii, chiar si noi am ros destule lucruri până ne-au ieşit primii dinți. Corect este să îi găsim nişte jucării de la pet shop pe care să i le dăm în locul lucruşoarelor noastre dragi. Când îl vezi cu papucii tăi între dinți tot ce ai de făcut este să îi spui frumos „nu, lasă”, în timp ce ții mâna pe papucul tau şi tragi uşor de el. Repeți comanda până te ascultă. Şi ai pergatită noua lui jucărie pe care i-o dai şi-i spui „ține”. Când a înțeles şi a făcut ce vroiai, niciodată nu uita să-i spui „bravo” şi să-l mângâi o dată pe cap. Poți asocia bravo şi cu alt cuvânt sau expresie care să întărească premiul.

Aceeaşi comanda („ține”) o vei repeta de acum încolo ori de câte ori îi dai ceva ce trebuie să țină (de obicei va fi jucaria lui, dar am vazut cazuri când câinele transporta diverse obiecte de la un membru al familiei la altul sau când domnul câine mergea mândru în față cu ziarul în bot, ținându-l la adăpost de orice atac duşman).

g) comanda „la loc”

Indiferent că îl ții în casă sau în curte, există întotdeauna un loc al lui, unde are un padoc, o cuşcă, un coş, un covoraş, mă rog, un spațiu al lui. Va învăța imediat că acela este locul lui şi va prefera să doarmă acolo, să stea acolo. Care este locul acesta, trebuie să stabileşti tu de la bun început, de când l-ai adus în casa. Îl plasezi în locul lui şi-i spui „la loc”. Dacă rămâne acolo, îi spui aprobator: „aşa”.

Dacă poți, lasă-l să fie locul lui unde vrea el.

La ce foloseşte să aibă un loc al lui? De ce nu-şi alege el unul, care-i convine mai mult, de exemplu pe canapea. Să ştii că, odată ce şi-a stabilit reşedința într-un loc, este destul de greu să-l mai convingi să se mute. De aceea e bine să ştie de la bun început care este locul lui.

După ce i-ai arătat care este locul lui, ai grija să nu mai aleagă el un altul. Dacă se instaleaza pe canapea du-te în fața lui şi cheamă-l la tine, apoi, după ce a venit, spune-i: „la loc”. Insistă până execută comanda şi nu uita să-l răsplăteşti cu un bravo, pentru că a fost câine bun şi te-a ascultat. Dacă nu te ascultă ia-l frumos de ceafa şi, fără supărare, îi arați care este locul lui.

Trimite-l la loc ori de câte ori prezența lui nu e tocmai oportună, de exemplu când tu mănânci, când vin musafiri, sau când dai cu aspiratorul. Insistă şi nu te lăsa pagubaş dacă el se face că nu a înțeles. Dacă cedezi el va şti că aceasta este o comanda facultativă: o execută dacă vrea, dacă nu, nu. La nevoie îl duci tu de ceafa până la locul lui.

Atenție! Locul lui nu este un loc unde este pedepsit! E neindicat să te superi că a făcut o prostie şi să-l cerți, apoi, supărat, să-l trimiți la loc. Va crede pe viitor că, dacă l-ai trimis la locul lui, înseamnă că te-a supărat. Se va simți pedepsit şi când nu este! Când îl cerți şi vrei să-i arăți că îl goneşti de lângă tine, găseşte un cuvânt - unul singur - care să însemne asta („dispari”, „pleacă”, „du-te de aici”).

Dacă deja a ocupat o canapea sau un fotoliu, şi asta este o obişnuință, nici o grijă, îl vom dezvăța. Vei găsi metoda în capitolul Comportamente dificile

Capitolul 3
1. Dresajul de baza

a) comanda „aici” şi cum te asiguri că o va respecta mereu / prima comandă asociată cu un semn

Comanda pe care o învăţăm acum e cea mai simplă dintre toate dar de executarea ei depind neaşteptat de multe situaţii-limită care vor fi perfect rezolvate dacă această comandă este învăţată cum trebuie. Puteţi începe în jurul vârstei de trei luni, chiar mai devreme.

Comanda „aici” se va învăţa odată cu numele lui. Nu va trebui să-l strigi pe nume de prea multe ori până va veni dând din coada la tine: „da, ce doreşti, cum ne jucăm?”

Atunci vei începe să asociezi numele lui cu comanda „aici” şi cu un gest (sau sunet) pe care-l alegi tu, mereu acelaşi, făcut vizibil (de exemplu cu degetul arătător în jos, spre picioarele tale). Asta îţi va folosi mai tarziu să comunicaţi prin semne. De exemplu „Roy, aici” şi faci gestul cu degetul arătător în jos.

Dacă vrei să-l înveţi executarea comenzilor prin semne va trebui să începi de acum să asociezi gesturi sau sunete pe care îţi e uşor să le produci, cu comenzile cele mai simple, dar ele să fie însoţite întotdeauna de comanda propriu-zisă.

După un an–un an şi jumătate vei putea să faci numai semnul sau sunetul şi el le va asocia cu comanda. Să nu ţi se pară că un an e mult! Te vei mira şi tu ce repede trec, nu un an, ci mai mulţi. Tu poartă-te cu el bine tot timpul, fii zeul lui cel bun mereu.

Ok, totul e bine, tu îl chemi, el vine, comanda e ca şi învăţată. Este însă o regulă de aur pe care te rog să nu o uiţi niciodată, tot timpul cât vei avea câine, pentru tot restul vieţii tale.

Când ți-ai chemat câinele, întotdeauna va fi primit şi niciodată pedepsit

Se poate întâmpla, mai ales la pui, să nu raspundă la comanda, deşi a învățat-o. Nu te supăra pe el, e ca şi un copil, când ceva îl preocupă, nu mai exista nimic în jur.

Dar nu cumva, odată ce l-ai chemat şi ai văzut că nu vine, să renunți! Acum va trebui să insişti până vine.

De fiecare dată când îți chemi câinele la tine, toata viața lui, îl vei primi cu o mângâiere uşoară. Când e pui adaugă la această mângâiere şi recompensa „bravo”.

Dacă vrei să-l pedepseşti, te duci tu la el. Chiar şi atunci nu e ncesar să fii prea dur. Arată-i clar, prin ton, că eşti nemulțumit, dar nu-l face să se simtă în pericol pentru că eşti furios. Ar putea fugi vreodată, numai la gândul că tu ai putea fi foarte dur când se întoarce.

Când îl chemi la tine, tonul tău trebuie să fie unul blând, indiferent că îl chemi a zecea oara. Dacă tonul tău e unul amenințător, se va teme să vină.

Vor veni momente când îl vei chema poate de zece ori şi nu va veni decât a unsprezecea oară. Te cred că vei fi enervat atunci, dar dacă faci greşeala să-l cerți când, în fine, a venit, (fie şi chemat a 11-a oara) şi-ar putea aduce aminte acest lucru într-o situație limită şi sa-i fie frica să vina la tine. Îți dai seama că ai putea să-l pierzi din cauza asta?

Dacă nu vine când îl chemi, poți să-l privezi de mângâiere, dar nu-l certa şi nu-l pedepsi NICIODATĂ când vine chemat. Nu te teme că-i distrugi educația şi-l răsfeți. Îți garantez eu că vei avea un câine calm şi ascultător.

Atenție: Acesta este un exercițiu pe care trebuie să-l practicați fără oprire de cum primiți cățelul. Este nevoie să se formeze o asociere între cuvântul „Aici!” şi mişcarea cățelului către tine.

Asigură-te că aude comanda şi numele clar. Arată-te fericit când răspunde la comandă. Ca pui, nu are nevoie de nici un alt element de dresaj în afară de acesta

b) comanda „şezi”

Comanda „şezi” se va învăța începând de le 3-4 luni, imediat după ce a început să vină la comanda „aici” şi se va dovedi foarte folositoare încă de la începutul educării animalului. O metodă de a forma asocierea între cuvântul „Şezi” şi acțiune este că de câte ori cățelul se aşează, să spui acest cuvânt.

Atenție, va învăța uşor şi va uita la fel de uşor! Aşteaptă-te să uite de la o zi la alta şi ia totul de la capat în fiecare zi. Nu dispera, în cele din urma va reține.

Prima dată îi chemi pe nume şi-i spui: „sezi”. El se va uita deştept: „da” , şi desigur că nu va executa nimic. Atunci îl apeşi uşor pe şezut până cedează şi şade. Odată ajuns în pozitie laudă-l, zi-i bravo, ca şi cum el e cel care a executat corect.

Fii entuziast, el se va bucura de bucuria şi mulțumirea ta şi va fi dornic să repete experiența. Fă aşa de mai multe ori timp de 5 minute maxim. Nu depaşi acest timp pentru că nu se poate concentra mai mult.

După câteva ore în aceeaşi zi, a doua zi, a treia zi repetă cu el comanda şezi şi bucură-te de fiecare dată când o execută. E tot ce-şi doreşte, să te bucure.

Dacă nu reacționează, apasă-l tu până şade dar fii mai rezervat de data asta în mulțumirea ta, trebuie să învețe să şadă la comandă, nu când îl apeşi tu.

Odată ce a invățat comanda îl feliciți numai când o execută el, nu-l mai feliciți când şade pentru că l-ai apăsat tu să şadă.

Atenție: să nu renunti. Odată ce ai zis „şezi", nu te laşi până nu execută.

Dacă a uitat sau e atent la altceva, îl apeşi tu până şade şi nu spui decât „aşa" - sau ce cuvânt de aprobare alegi tu dar să nu mai fie aşa de entuziast ca bravo – după ce i-ai mai atras atenția o dată ca să devină atent.

Comanda învățată care nu a fost repetată cel puțin o dată la 2-3 zile se uită.

Poți încerca şi această metodă de bază. Ține ceva bun între degete astfel încât animalul să o poată vedea exact în fața lui. Mişcă mâna peste capul său ca să se aşeze pentru a o putea vedea. Când face aceasta, spune şi tu comanda. Dă-i bucățica de mâncare atunci când s-a aşezat corect, nu va dura mult până când să spui „Şezi" şi cățelul să execute comanda iar tu să îl recompensează doar cu o mângâiere.

c) comanda „culcat”

Aceasta comandă se învață imediat ce l-ai învățat „şezi”. Îl faci să şadă (dacă a uitat iar, îi reaminteşti) apoi îi spui „culcat” şi-l apeşi uşor în zona omoplaților, aşa încât să ajungă în poziția cerută.

Desigur îl vei felicita şi vei repeta de mai multe ori procedeul felicitându-l mereu. Din momentul când a executat „culcat” la comandă se poate spune că de acum ştie şi nu-l mai feliciți decât dacă merită, adică a executat singur, fără să-l apeşi tu.

Vei reacționa gradat cu atât mai entuziast cu cât a executat mai prompt.
Vei repeta ambele comenzi: „şezi” şi „culcat” tot timpul, adică zilnic.

d) comanda „pas”

Se poate spune că executa această comandă corect atunci când merge în stânga ta, pe lângă tine, în acelaşi ritm cu tine cu un cap înaintea ta.

Altfel spus, dacă în dreptul piciorului tău stâng nu este gâtul, ci coada lui, atunci el merge prea în față şi trebuie tras spre tine. Dacă în dreptul piciorului tău stang este nasul lui , atunci el este prea în urma şi trebuie tras spre tine.

După cum vezi, acesta nu e in nici un caz un lucru pe care să-l facă un pui de 3-4 luni.

Dresajul pentru această comandă începe în jurul vârstei de 6 luni şi nu-i vei cere la început să meargă la pas mai mult de câțiva paşi.

Nu uita să te bucuri că a mers aceşti câțiva paşi exact cum trebuia! Înseamnă foarte mult pentru el.

Va ajunge cu timpul să meargă constant pe lângă tine fără nici un efort, cu cea mai mare naturalețe. Dar pentru asta trebuie să ai grija să nu asocieze în mintea lui mersul pe lângă tine cu ceva neplăcut, cu un stres. Ia-l uşor, treptat, măreşte distanța pe parcurs, câte puțin, şi totul va merge perfect.

Aşadar: întâi şi-ntâi să aibă cel puțin vârsta de 6 luni. Apoi îl iei la plimbare în lesă.

(Ai grijă că zgarda să fie atât de largă încât să încapă pe sub ea 2-3 dintre degetele tale, lejer, fără să forțezi. Pune-te în locul lui pentru puțin şi închipuie-ți cum este sa stai cu o curea sau cu ceva metalic strâns de gât. Deci te asiguri ca zgarda este destul de larga apoi încerci să vezi dacă nu-i iese prea uşor pe cap. Ai grijă de-a lungul timpului să verifici pe masura ce creşte dacă nu i-a rămas mică şi nu-l strânge).

Desigur că el va face ce a făcut tot timpul în lesă, adică se va duce în toate direcțiile, aşa încât să vă înnodați amândoi în lesă în toate modurile, sau va fugi necontrolat încotro va vedea cu ochii.

Lasă-l întotdeauna (chiar şi când e deja matur) să amuşine şi să-şi facă nevoile. Gândeşte-te cât s-a abținut şi fii înțelegător. Când s-a mai liniştit – dacă e mascul îl poți considera liniştit după primele trei „marcaje" – scurtezi cu grijă lesa, îl tragi uşor spre tine şi-l faci atent chemându-l pe nume, apoi spui „pas" (sau, dacă vrei „la pas") sau ce comandă stabileşti tu pentru mersul la pas.

El va trage, desigur înainte, fără să înțeleagă nimic. Momentul acesta când tu ai spus „pas" şi el trage înainte va putea apărea şi după ce deja va fi învățat comanda.

Nu îl smuci, nu îl brusca. Trage-l spre tine ferm dar cu atenție, fără să-l ştrangulezi drept pedeapsă, în timp ce spui „pas", iar când a ajuns în poziția corectă, aprobă cumva, să se vadă că asta te mulțumeşte (de exemplu „aşa").

S-ar putea, mai ales la câinii de vânătoare şi de agrement, să fie nevoie să repeți absolut tot timpul acest procedeu. Vor învăța poate mai greu, secretul este să nu-ți pierzi răbdarea şi să nu cedezi.

Nu considera că eşti îndreptățit să-ți pierzi răbdarea. El îți urmează natura şi trebuie să fii înțelegător, altfel vei strica tot efectul bun al calmului tau de până acum.

Bruscându-l nu îl vei învăța comanda mai bine, nici mai repede, nici nu-l vei face să ştie cine conduce aici. Nu, crede-mă, ți-o spun din proprie experiență.

Chiar dacă ți-ai pierdut răbdarea, respiră, numără şi regăseşte-ți-o. Vei avea numai de câştigat. Aşa se face dresajul: cu calm, şi stăpânire, când

vrei un câine care să-ți asculte fiecare comanda şi să se bucure că te mulțumeşte pe tine.

Tu eşti şeful, oricum, dacş ştii să te impui, adică să fii stăpân pe situație, calm.

Ştii ce pățeşti dacă îți pierzi cumpătul şi îți bruschezi câinele, îl smuceşti, îl târăşti, îl cerți, îi arăți cât de mult te-a enervat să-i tot repeți iar şi iar? Vei avea un câine fricos, stresat, timorat, şi să nu te miri dacă-ți va fi greu să-l mai faci să se bucure că se plimba cu tine. Se va simți tot timpul în pericol să fie certat pentru că tu nu eşti mulțumit.

Spun asta pentru că am vazut de multe ori stăpâni de câini care cedează nervos tocmai la proba asta a comenzii „pas". Am vazut pe mulți pierzându-şi răbdarea să tot repete şi facând din a-şi smuci câinele pe strada în lesa, modul lor de a merge la plimbare. Am vazut asta chiar şi în țări din vest, unde oamenii trăiesc mai bine şi sunt cu mult mai relaxați.

Bun. Vreau să te fi convins să ai răbdare. Acum că ai răbdare, te rog ca, de câte ori o va lua înainte sau va rămâne în urmă să ai grijă să-l atenționezi uşor trăgându-l la tine şi spunându-i iar: „pas", mereu cu acelaşi ton.

Ca orice altă comandă, mereu la fel, mereu cu exact acelaşi ton: calm, calm, calm. Nu ceda niciodată. Când a facut ce trebuia şi a mers pe langa tine, dupa 5-6 pasi felicită-l, zi-i „bravo", merită.

La început nu îi ceri să meargă la pas mai mult de câțiva paşi, apoi din ce în ce mai mult apoi vreo 30-50 de metri. Măreşti distanța pe măsură ce se familiarizează cu comanda, indiferent că dresajul are loc la vârsta de 6 luni sau când e matur. Cu timpul va merge lejer pe lângă tine, mai ales dacă e dintr-o rasă de câini de pază sau are aptitudini în acest sens.

Când crezi că a mers la pas destul de mult, arată-i că de acum poate merge normal printr-o alta comanda , de exemplu „liber". Comanda aceasta va fi comanda pe care o vei folosi ori de cate ori îi ridici o constrangere. Adică va însemna ca poate să nu mai meargă la pas, sau, să nu mai aştepte, sau să nu mai stea pe lângă tine, sau să plece unde vrea.

Important: uneori există un motiv serios să nu-ți respecte comanda: a găsit un nou loc pentru marcarea teritoriului, a văzut o pisică sau a mirosit urma unei pisici, sau a unei femele în călduri, a găsit o urmă importantă. Da, masculii au mai multe motive să se oprească sau să o ia la fuga. (Sună cunoscut :) Tolerează-i întreruperea, dar numai minimum necesar, şi apoi cheamă-l : ”hai, pas”.

Lasă-l să se abată de la această comandă numai puțin, nu-i poți cere să fie perfect. Gândeşte-te cât de multe porniri naturale îşi înfrânează el tot timpul. Practic, tu, la tot pasul îi ceri să nu se comporte natural, ci aşa cum vrei tu, iar el o face de dragul tau, dar mai greşeşte.

Apreciază asta şi nu te supăra pe el când mai are o scăpare; el nu o face pentru ca nu te respectă şi nu te iubeşte, înțelege-l: are şi el momente cand uită şi pierde controlul.

Ori de câte ori îi ceri să meargă la pas nu uita că trebuie să existe şi un final al acestei comenzi, iar acel final îl dictezi tu. Tu eşti cel care trebuie să spună „liber” pentru a-i arăta că s-a terminat. Altfel va fi el cel care va decide momentul.

e) comanda „aport”

Cu această comandă va ajunge să-ți aducă o mingiuță aruncată de tine şi să ți-o dea ca să o mai arunci o data. E o comandă bună pentru antrenamentul lui pentru că tu poți sta pe loc iar el să alerge cât are nevoie.

Primul pas: te aşezi pe vine ca să fii la nivelul lui şi ai o mingiuță în mână. Îi atragi atenția asupra ei şi arunci mingiuța undeva aproape. Se va duce dupa ea. Acum, odată ce are prada, nu se mai întoarce la tine cu ea. Va rămâne undeva ca să o savureze.

Te duci după el şi îi ceri să ți-o dea. Îi spui „lasă”. Vei folosi aceeaşi comandă de acum încolo ca să-i ceri să dea drumul la ceva ce ține în dinți.

S-ar putea să nu vrea să lase. Nu te supăra, e prada lui, tu îl vei păcăli să dea drumul prăzii fără să-şi dea seama că ți-a cedat.

Vei avea pregătită o altă mingiuță legată cu o sfoara scurta de aproximativ un metru. O vei arunca pe aceasta, iar el va pleca dupa ea dând drumul primei mingiute. Cea de-a doua, legată cu sfoară, va ajunge tot la tine.

Acum repeți procedeul de câte ori e nevoie, până înțelege şi-ți cedează mingiuța când i-o ceri. Nu va trebui sa-l forțezi. Va vedea că nu are succes cu încăpățânarea lui şi va ceda, pentru că orice va face el, mingiuța tot la tine ajunge. Când îți dă mingiuța la comanda „lasaă", bucură-te, mângâie-l şi zi-i „bravo".

După ce ai obținut această victorie de a primi prada lui la cerere, nu ai decât să i-o arunci din nou şi să-i spui „aport", sau „adu mingiuța", sau ce vrei tu, numai să păstrezi aceeaşi comandă mereu.

Îi va face placere să vadă că e rost de joacă dacă îți aduce mingiuța şi tu i-o arunci iar. Tu nu trebuie decât să-i demonstrezi că dacă te ascultă vă distrați foarte bine împreună.

Această comandă în mod special este una de joacă. Mai mult decât altele. Dacă nu reuşeşti de la început lasă-l şi mai încerci mâine. Până la urmă va înțelege că vă jucați frumos şi va dori să-i arunci mingiuța ca să ți-o aducă înpoi şi tu să i-o arunci iar.

f) „gata" şi „nu"

„Gata" este comanda pe care i-o dai animalului ca acesta să ştie că se poate opri din acțiunea pe care o face. Prin aceasta înseamnă că nu trebuie să mai execute ultimul ordin pe care i l-ai dat. De exemplu dacă i-ai cerut să stea jos, când îi spui „Gata" el trebui să ştie că se poate mişca. În această etapă, această comandă poate fi învățată doar prin simpla folosire, pentru a-i deveni familiară animalului.

1. Ține bucățica de mâncare între degete
2. Ridic-o peste capul său
3. Spune „şezi" şi dă-i mâncarea
4. Bine!

„Nu" ar trebui să fie singura comandă prin care să îți arăți nemulțumirea față de greşelile cățelului. Dacă este posibil, ar trebui să foloseşti această comandă şi atunci când smuceşti uşor lesa pentru a şti că a făcut o greşeală. După o perioadă de timp, această comandă ar trebui să fie suficientă.

Ține minte că odată ce câinele a încetat să se comporte urât, ar trebui să îl lauzi ca să poată face o conexiune între laudele tale şi modul în care se poartă.

g) „prinde” şi „lasă”

Aceste comenzi sunt folositoare în multe situații, mai ales atunci când vrei să îți înveți cățelul să alerge după un obiect pe care i-l arunci şi să îl aducă la tine. Poți să îl înveți să facă asta încurajându-l să apuce lucruri atunci când este mic. Acest fel de joacă va fi dresaj serios.

Când „prinde” se învață luând un obiect moale, cum ar fi o minge de tenis, şi aşezându-i-o în gură în timp ce repeți comanda „Azor... Prinde!”.

Laudă-l dacă o ține în gură. Dacă nu vrea să apuce obiectul, deschide-i gura cu atenție, pune-i obiectul în ea, spune comanda şi apoi laudă-l.

Când animalul a reuşit să ia singur obiectul şi să îl țină, ține obiectul la o oarecare distanță de gura lui pentru a trebui să se mişte ca să îl poată apuca. Se poate să fie nevoie să îl împingi chiar tu către obiectul pe care vrei să îl apuce. Creşte din ce în ce mai mult distanța între obiect şi câine.

Este posibil să îți fie mai greu să îl faci pe el să lase obiectul, decât să îl înveți să îl prindă. Primele câteva ori când încerci să îl faci să lase obiectul vei fi probabil nevoit să îi deschizi chiar tu gura. Atunci când îl lasă, spune comanda „Azor... lasă!!!” şi apoi laudă-l.

Comanda „prinde”
„Lasă” Bine făcut!

h) „şezi” – a doua etapă

Poţi să înveţi câinele să execute această comandă mai bine folosind următoarea metodă.

1) Pune-i câinelui zgarda şi lesa

2) Stai lângă căţel, astfel încât amândoi să vă uitaţi în aceeaşi direcţie, cu animalul în stânga ta

3) Atunci când dai comanda, împinge-i pulpele din spate în jos ţinând lesa bine întinsă. Dacă îţi este greu, poţi să îl ţii de zgardă pentru a-i păstra concentrarea şi a-l împiedica să fugă

4) Ideal ar fi ca animalul să rămână în această poziţie cam zece secunde. Repetă comanda până când acesta o învaţă. Este important să păstrezi contactul vizual cu animalul

5) Lasă-l să se ridice spunându-i „Gata” şi laudă-l din plin

6) Repetă acest exerciţiu de câte zece ori. Aminteşte-ţi să nu lungeşti prea mult o şedinţă de dresaj – cam 15 minute – şi să ai câte trei – patru şedinţe pe zi.

Este o idee bună să faci căţelul să stea de câte ori vrea să îi pui lesa sau să îi dai de mâncare. Asigură-te că execută corect comanda înainte de a-l hrăni. Dacă toată familia încearcă aceste comenzi, căţelul va învăţa foarte repede.

1. Câine cu zgardă şi lesă

2. Stând la dreapta câinelui

3. Strigă „Şezi” şi trage lesa

4. Câinele stă

5. Dă-i voie să se ridice şi laudă-l

i) „stai şi vezi”

Odată ce căţelul a învăţat să răspundă la comanda „şezi”, poţi încerca să îl înveţi comanda „stai”. Foloseşte această metodă.

1) Fă-l să stea în faţa ta în timp ce tu îi ţii lesa
2) Ridică arătătorul şi spune „Azor... Stai!”
3) Priveşte-l în ochi şi dă-te trei paşi înapoi. Dacă încearcă să te urmărească, cere-i din nou să şadă şi încearcă iar.
4) Dacă nu te-a urmat când ai făcut cei trei paşi atunci fă o pauză scurtă, reîntoarce-te lângă el şi laudă-l din nou.
5) Măreşte gradual distanţa între tine şi el. Poţi şi să încerci să nu te mai uiţi la el şi să te întorci cu spatele.
6) Dacă la un moment dat căţelul nu mai execută comanda corect, revino la stadiul anterior de dresaj.

Asigură-te că nu îi spui numele, pentru că va crede că îl chemi la tine.

Trebuie să ai foarte multă răbdare cu această comandă pentru că va dura până când el va face diferența între comanda „stai” şi comanda „şezi”.

Atunci când cățelul are 6 luni, va fi pregătit pentru următorul nivel de dresaj.

1. Spune-i „Şezi!”
2. „Stai” – semnul cu mâna
3. Fă 3 paşi înapoi
4. Întoarce-te şi laudă-l
5. Măreşte distanța
6. Laudă-l din nou

1.

2.

3.

4.

5.

6.

j) „jos” (culcat) – a doua etapă

Această comandă este folosită pentru a face câinele să se aşeze culcat la pământ. Este o comandă dificil de învățat pentru câine, pentru că îi cere să adopte o poziție inferioară şi de aceea se opune naturii lui. Această comandă este folosită deseori ca parte a comenzii „Stai! Culcat!”, care poate fi foarte folositoare atunci când este nevoie să controlezi câinele dacă este prea agitat sau amenințător.

Unii dresori preferă cuvântul „Culcat” pentru a nu deruta câinele dacă îi ceri să se dea jos de pe ceva cu aceeaşi comandă. Dacă foloselşte comanda „Jos” în acest caz, asigură-te că foloseşti o altă comandă când îi ceri să coboare.

Sunt câteva feluri diferite în care îi poți preda câinelui această comandă, cel mai bând fiind:

Stai lângă cățelul în lesă, în dreapta lui, amândoi cu fața în aceeaşi direcție.

1) Apasă-l pe spate cu mâna stângă iar cu dreapta ține-i labele din față astfel încât să se aşeze. Spune comanda „jos” sau „culcat” de cum îl aşezi în poziția corectă. Păstrează contactul vizual cu el.

2) Ca şi la comanda „şezi”, repetă această comandă până când animalul este în poziția corectă. Ideal ar fi ca el să stea în această poziție cam 10 secunde.

3) La sfârşit dă-i voie să se ridice spunând comanda „gata” şi laudă-l din plin.

4) Repetă acest exercițiu de câte zece ori în fiecare lecție de dresaj.

Acum te aşezi

k) „jos” (culcat) – a treia etapă

Dacă după ce foloseşte metoda precedentă o săptămână încă mai ai dificultăți, ar trebui să încerci o metodă un pic mai strictă.

1) Poziționează cățelul în lesă în poziția „şezi” în stânga ta.

2) Îngenunchează astfel încât capul tău să stea lângă cățel şi apoi comandă „culcat” sau „jos”, însoțit de numele animalului, pe o voce calmă. În acelaşi timp apasă-l pe zgardă cu mâna dreaptă. Din nou este important contactul vizual cu animalul.

3) Repetă comanda până când animalul se află în poziție corectă. Din nou ar fi recomandat ca el să îți păstreze poziția cel puțin 10 secunde.

4) La sfârşit lasă-l să se ridice cu comanda „Gata” şi laudă-l din plin.

5) Repetă acest exercițiu de zece ori în fiecare lecție de dresaj.

La câinii mai mari poţi obține rezultate dacă în loc să îi tragi în jos de zgardă stai pe lanțul lor. S-ar putea să trebuiască să îi aşezi chiar tu labele din față în poziția corectă.

I) „aici!” – a doua etapă

Scopul acestei comenzi, în această etapă, este să îți faci cățelul să meargă lângă tine fără să trebuiască să îl târăşti de lesă. Acest exercițiu este cu siguranță cel mai important pe care i-l vei preda câinelui tău. Este important deoarece prin această comandă îți determini cățelul să fie atent la tine şi la ceea ce îi ceri.

Într-o zonă spațioasă în aer liber, cum ar fi în parc, poți încerca să îl înveți această comandă, pentru că probabil că vei avea nevoie de mult spațiu. Trebui însă să ții minte că un cățel nu are voie în spațiul public decât la 10 zile după ce a fost vaccinat ultima oară, adică în jur de 13 săptămâni.

Forțat să stea jos fiind tras de lesă
Câine rău!! :)

Prima etapă prin care să îți înveți cățelul comanda este să nu îi permiți deloc să tragă de lesă.

1) Câinele trebuie să aibă zgardă şi lesă

2) Stai lângă el, în dreapta lui, amândoi cu fața în aceea direcție.

3) Începe să mergi încet în față într-o lini dreaptă, începând cu piciorul stâng. De cum se mişcă şi cățelul şi începe să tragă de lesă, stai nemişcat până când ajunge lângă tine. Apoi repetă acțiunea.

4) Aşteaptă până când animalul se opreşte, laudă-l şi apoi continuă să mergi. Nu este nevoie să îi dai nici o comoară pentru că încerci doar să îl înveți bunele maniere care îi sunt necesare atunci când va învăța cu adevărat această comandă.

5) Dacă aplici această metodă câte 10 minute de câte 3-4 ori pe zi timp de câteva zile, este posibil să poți încerca următoarea etapă.

   1. Cățelul stând în lesă
   2. Porneşte cu piciorul stâng
   3. Stai nemişcat

4. Laudă cățelul când ajunge lângă tine
5. Continuă să mergi

1.

2.

3.

4.

5.

m) „aici!” – a treia etapă

Următoarea etapă a acestei comenzi îți va învăța cățelul să schimbe direcția odată cu tine fără ca tu să tragi de lesă. Aminteşte-ți că dacă pleci cu piciorul stâng, animalul va avea un semnal care îi va spune să te urmeze.

1) Începe cu cățelul în aceeaşi poziție ca mai înainte.

2) Mergi încet în linie dreaptă; dacă animalul începe să tragă de lesă, atunci opreşte-te şi trage de lesă. Opreşte-te şi mergi acum în direcția opusă.

3) Laudă cățelul dacă merge lângă tine fără ca tu să tragi de lesă.

4) Acest proces trebuie să dureze cam patru zile, cu câte trei sesiuni de câte cincisprezece minute fiecare.

Ideea care susține această metodă este că tu vrei să înveți animalul să răspundă la mişcările tale şi să nu te pună niciodată să mergi în urma lui.

Animalul îşi va da seama destul de repede că tu ai schimbat direcția şi va aştepta să te mişti tu înainte să se mişte şi el. Este important ca tu să nu tragi de lesă prea tare pentru că vrei ca animalul tău să răspundă la mişcările tale, nu la ale lesei.

1. Cățel în lesa stând
2. Porneşte cu stângul
3. Opreşte-te şi nu trage de lesă
4. Mergi în direcția opusă
5. Laudă animalul!

1.

2.

3.

4.

5.

n) „aici” – a patra etapă

A treia şi ultima etapă a acestei comenzi este să îţi înveţi căţeluşul să reacţioneze la comanda sonoră propriu-zisă.

1) Căţelul în lesă stă în aceeaşi poziţie ca mai înainte.

2) Atunci când începi să mergi, pornind cu piciorul stâng, dă comanda „Azor...Aici!”

3) Spune comanda „Aici” ori de câte ori se cere o corecţie. În acest fel căţelul va face o asociere între „Aici” şi mersul în stânga ta.

4) Sunt câteva şabloane de mişcări pe care le poţi folosi pentru a învăţa căţelul această comandă şi a-i păstra treaz interesul.

    - Mergi în linie dreaptă 20 de metrii, apoi la dreapta încă 20. Fă această mişcare până când ai mers în jurul unui pătrat cu latura de 20 de metrii.

    - La fel ca mai sus, la stânga de data aceasta.

    - ZigZag printre obstacole cum ar fi clădiri sau copaci.

5) Reţine că ori de câte ori căţelul trage de lesă să îi spui „Aici”. Atunci când a ajuns în stânga ta, laudă-l şi continuă să mergi.

6) Aceaste sesiuni de dresaj au câte 15 minute de câte patru ori pe zi câte două săptămâni.

    1. Căţelul în lesă în stânga

    2. Întotdeauna pleacă pe piciorul stâng

    3. Căţelul merge în stânga ta

1.

2.

3.

o) „sus”

Aceasta este o comandă folositoare şi se foloseşte împreună cu comanda „şezi”, pentru că poziția normală a unui câine este în picioare. În plus, câinele tău va trebui să stăpânească bine comanda „Aici!” pentru a beneficia de acest exercițiu.

1) Mergi cu cățelul alături, în lesă. Ține lesa aproape de zgardă cu, mâna stângă.

2) Opreşte-te din mers şi spune comanda „Azor... Sus!”

3) Dacă hotărăşte să stea jos atunci fă un pas înainte pentru a-l determina să se ridice şi să te urmeze. Acum vei ține lesa mai aproape de zgardă cu dreapta pentru a putea să îl apuci de sub stomac şi să nu îl laşi să se aşeze. Asigură-te că foloseşti comanda în timp ce faci această acțiune.

4) Pentru început dacă stă 10 secunde e suficient. La sfârşit spune-i „Gata” şi nu uita să îl lauzi.

5) Repetă acest exercițiu de câte 10 ori pe sesiunea de antrenament.

1. O poziție naturală

2. Aşteaptă 10 secunde

3. „Gata” şi laudă-l

1.

2.

3.

p) „Aşteaptă”

Această comandă de control poate fi folositoare în multe situații, mai ales atunci când este nevoie ca animalul să se gândească de două ori înainte de a se îndrepta spre o uşă deschisă spre exemplu. Următoarea metodă

ține de controlul câinelui în această situație, dar poate fi modificată în funcție de situație.

1) Pune-i cățelului o lesă lungă. Atașează capătul liber la un obiect static lângă o ușă deschisă, cum ar fi chiar clanța ei. Lungimea lesei trebuie să îi permită animalului să poată ieși pe ușă.

2) Pune-l în poziția „șezi” în fața ușii închise. Mângâie-l pe bot și spune-i „așteaptă”.

3) Deschide ușa și ieși. Dacă încearcă să te urmeze pune-l în poziția inițială și mângâie-l mai apăsat peste bot. Va trebui să repeți de câteva ori pentru rezultate corecte.

4) Atunci când poți să deschizi ușa și să pleci, întoarce-te către el și spune-i „Azor... Vino!” și lasă-l să vină la tine sau trage-l de lesă prin ușă.

5) Întoarce-te și repetă acest exercițiu de câteva ori.

Următoarea etapă a acestui exercițiu este să îl înveți pe cățel să aștepte în mașină până când îi deschizi ușa. Folosește o metodă asemănătoare cu aceasta pentru a-l face să te aștepte până când îl chemi. Acum, dacă ai format o asociere de cuvinte pentru animalul tău, poți folosi comanda „Așteaptă” în sitații mai generale.

q) „caută”

Găsirea obiectelor cu ajutorul mirosului îi este propice câinelui, pentru că are un simț al mirosului mult mai dezvoltat decât cel uman. Încurajează-i dezvoltarea acestui simț cu ajutorul jucăriei sale preferate. Dacă ești în parc, dă-i jucăria să o miroase și apoi arunc-o în iarbă și lasă-l să o găsească. Poți folosi comanda „Caută” sau „Găsește” ca să familiarizezi animalul cu ea, dar trebuie ca accentul să fie pus pe distracție.

r) Programul de dresaj

În această secțiune vă este oferit un program general de dresaj cu ajutorul căruia vă puteți ghida pentru formarea programului perfect pentru abilitățile de învățare ale animalului dumneavoastră. Încearcă să predai aceeaşi comanda 3-5 zile la rând, preferabil în trei sau patru sesiuni pe zi. La început fiecare lecție va dura câte cinci minute, dar odată cu mărirea nivelului de concentrare, în jur de 6 luni, cățelul va putea face față lecțiilor de câte 15 minute.

După cum am menționat, într-o etapă inițială a vieții cățelului, antre-namentul trebuie să fie plăcut şi distractiv. Încearcă să ții de program, dar nu îi supraaprecia abilitățile. Asigură-te că poate să execute corect exercițiul înainte să treci la altul nou. Câteva lucruri pe care trebuie să ți le reaminteşti sunt:

- Dă-i câinelui timp să se obişnuiască cu lesa şi zgarda.
- Încearcă să faci şedințele cât mai distractive şi mai variate.
- Niciodată mai mult de trei şedințe pe zi, fiecare nu mai lungă de 5 minute în primele 2-3 săptămâni, până când cățelul îşi dezvoltă toleranța de dresaj.
- Cel puțin 20 de minute de odihnă între două sesiuni de dresaj.
- Poți să îl antrenezi maxim 5 zile pe săptămână, are nevoie de cel puțin 2 zile de odihnă.
- Şedințele de dresaj se vor ține într-o zonă deschisă, în care nu există elemente care îi pot distrage atenția animalului.
- Stabileşte câteva comenzi şi reguli de bază pentru familie în timpul dresajului. Cere ca toată lumea să le respecte.

Lungimea sesiunii săptămânale de dresaj

1 Şezi – Prima etapă, Vino, Gata, Nu
15 minute pe zi
preferabil 3 sesiuni de câte 5 minute fiecare

2 Şezi – A doua etapă, Prinde, Lasă
15 minute pe zi,
preferabil 3 sesiuni de câte 5 minute fiecare.
Vino, Gata, Nu

3 Şezi şi Stai 20 minute pe zi
preferabil 2 sesiuni de câte 10 minute fiecare
Vino, Gata, Nu

4 Jos (Culcat) – Prima etapă
20 minute pe zi,
preferabil 2 sesiuni a câte 10 minute fiecare.
Şezi şi Stai

5 Jos (Culcat) – A doua etapă 30 minute pe zi,
preferabil 3 sesiuni de câte 10 minute fiecare.
Şezi şi Stai

6 Aşteaptă, Prinde, Lasă 30 minute pe zi,
preferabil 3 sesiuni de câte 10 minute fiecare.
Jos (Culcat)

7 Aici – Prima etapă 30 minute pe zi,
preferabil 3 sesiuni de câte 10 minute fiecare.
Aşteaptă

8 Aici – A doua etapă 40 minute pe zi,
preferabil 4 sesiuni de câte 10 minute fiecare.
Aici

9 Aici – A treia etapă 40 de minute pe zi,
preferabil 4 sesiuni de câte 10 minute fiecare.
Şezi şi Stai

10 Aici – A treia etapă 45 de minute pe zi,
preferabil 3 sesiuni de câte 15 minute fiecare.
Şezi şi Stai
Aşteaptă

11 Caută (Găseşte), Sus 45 de minute pe zi,
preferabil 3 sesiuni de câte 15 minute fiecare
Aici, Jos (Culcat)

12 Recapitulare generală 60 minute pe zi,
preferabil 4 sesiuni de câte 15 minute fiecare
Toate

Capitolul 4:
Cum să îi şopteşti câinelui

A) Cum să îi şopteşti câinelui

Aceasta este o nouă metodă de antrenament dezvoltată pentru a putea să dresezi animalul eficient, dar blând. Această metodă este bazată pe folosirea diverselor tonalități ale vocii pentru a-i arăta câinelui că are sau nu dreptate.

Alte câteva metode includ țipatul la câine, dar aceasta este bazată pe un ton calm, jos pe care animalul îl poate diferenția de vocea de zi cu zi.

Această metodă ține de controlul propriei voci. Nu trebui să vorbeşti tare, ci să foloseşti o tonalitate controlată pe care animalul să o recunoască uşor.

Atunci când ai găsit-o pe aceea la care animalul reacționează cel mai bine, o poți folosi pentru a comunica doar cu animalul în timpul şedințelor de dresaj. Această metodă poate fi susținută şi de recompense constând în bucatele de mâncare.

Învățând cum se foloseşte eficient această metodă, poți reuşi să controlezi apucăturile neplăcute ale câinelui tău. Acest fel de antrenament vă va ajuta pe amândoi să rezolvați aceste probleme. Metoda poate fi extrem, de eficientă dacă animalul nu se supune comenzilor şi te poate ajuta să formezi o legătură mult mai strânsă cu animalul atât în cadrul antrenamentului cât şi în afara lui.

În experiența mea cu acest fel de dresaj, câinii sunt mult mai mulțumiți de aceasta decât de orice altă metodă. Acest lucru este posibil că nu se foloseşte teama sau mâncarea ca mită pentru a forța animalul să facă ceva – foloseşte doar tonul potrivit la nivelul potrivit.

Mulți stăpâni de câini au pus deja în aplicare această metodă şi ca rezultat al ei acum au câini care se comportă mai bine, dar în acelaşi timp sunt şi mai fericiți. Singurul inconvenient este că se poate să fie nevoie de mult mai mult timp pentru obținerea rezultatelor bune atunci când sunt folosite alte metode.

Controlul vocii este foarte important

B) Şoptindu-i câinelui – pentru începători

Această metodă a devenit repede populară, în ciuda faptului că e nevoie de timp pentru ca aceasta să funcționeze. În acest capitol pun în evidență elementele de bază ale acestei metode.

Folosirea recompenselor culinare

Folosirea acestora este un subiect controversat. Dacă tu vei folosi sau nu aceste recompense ține doar de părerea şi preferințele tale. Dacă vei folosi, asigură-te că bucatele sunt mici şi nu constituie singura recompensă oferită. O mângâiere pe cap şi câteva cuvinte drăguțe sunt la fel de bune. Când folosim cuvântul „recompensă”, poate fi o bucățică de mâncare sau o dovadă de afecțiune, cum ar fi o mângâiere sau o laudă.

Condensarea recompenselor

Atunci când dresezi animalul, oferă-i recompense numai dacă a executat comanda corect. Alternează felul de recompensă oferit. Oferă-i recompense numai atunci când e atent la tine, pentru că nu se va recompensa neatenția.

Progresele

Odată ce animalul începe să facă progrese, începe să îl dresezi în afara casei. În cele din umră, cu răbdare şi exerciţii, câinele va răspunde la comandă indiferent de mediul în care îi este dată.

Odată cu progresele în antrenament, trebui să te concentrezi pe laude, nu pe recompensele alimentare. Chiar dacă lecţiile devin mai grele, câinele ar trebui să se mulţumească doar cu lauda. Mâncarea va fi o recompnesă sporadică, lauda – una constantă.

Neascultarea

Dacă animalul nu te ascultă, nu îl pedepsi. Repetă din nou cerinţa, până când obţii rezultate. Este important ca orice lecţie să se termine într-un mod cât mai optimist posibil.

Recompenează numai atenţia totală !

C) Comanda de chemare – „Vino!”

Dintre toate comenzile pe care le poate învăţa un câine, aceasta este cea mai importantă şi trebuie să fie mereu repetată în timpul antrenamentelor.

Dacă înveţi un câine să vină la comandă poţi preîntâmpina multe probleme ce includ fuga, neatenţia, agresivitatea, chiar şi atacarea altor animale.

Această comandă stă la baza dresajului canin. Trebuie să înceapă de cum ai căpătat căţelul, vârsta acestuia nu contează. Dacă încerci însă să strigi „Vino!" şi vezi că animalul nu reacţionează, nu ai de ce să fi supărat. Este important să înţelegi cum să determini animalul să vină şi cum să îl faci să asocieze acţiunea cu cuvântul.

În primul rând, avem nevoie să ne dăm seama care este cauza naturală pentru care câinele se va apropia de noi. Deseori momentul în care îl hrănim este cel mai bun pentru a pune în aplicare această comandă.

Atunci când câinele se apropie, spune „Vino!". Nu trebuie să ţipi sau să spui cu voce tare. O voce fermă şi plăcută este suficient. Atunci când animalul vine lângă tine să mănânce, „laudă-l" că ţi-a ascultat comanda.

Continuă acest exerciţiu de câte ori el se apropie de tine în mod natural, chiar dacă este sau nu momentul mesei, pentru că nu vrei ca el să asocieze întotdeauna mâncarea cu comanda. Alte momente prielnice pentru această comanda ar fi atunci când îl scoti afară sau îl duci la tăviţă.

Momentul mesei este unul bun pentru a începe să foloseşti comanda „Vino!"

D) Comanda „Linişte!”

Lătratul este o caracteristică ineresantă a câinelui. Majoritatea oamenilor nu vor însă un câine care să latre prea mult. Sunt rase care latră mai mult decât altele, dar toți câinii latră din anumite motive.

„Şoptitul” poate fi folosit şi în prevenirea lătratului fără sens folosind comanda „Linişte!” după cum este prezentată mai jos.

Deseori lumea țipă la câine dacă acesta latră. Acest lucru nu face altceva decât să incite câinele să latre mai tare pentru că el răspunde direct la „lătratul” nostru. Acesta este rezultatul naturii câinelui şi supără mulți oameni.

În loc să faci asta atunci când auzi un câine lătrând ar trebui să vezi de ce latră. Dacă nu este nici un pericol aparent:

1) Mângâie animalul pe cap,

2) Întoarce-te cu spatele la locul spre care latră,

3) Adoptă o poziție relaxată,

4) Spune-i „Linişte” cu o voce liniştită, dar fermă.

5) Atunci când câinele face ceea ce i-ai cerut, mângâie-l

Un lucru de ținut minte este că întotdeauna să verific motivul pentru care animalul ar putea să latre înainte de a da comanda. Acesta este felul animalului de a te anunța că nu este totul în regulă, aşa că trebuie să îi arăți că îl asculți şi îi apreciezi eforturile, dar ai vrea să facă „Linişte” după ce îi evaluezi munca.

e) Comanda „Latră!”

Unii dresori sugerează să înveți câinele să „vorbească” în acelaşi timp în care este învățat să facă „linişte”. Această idee poate fi excelentă pentru cei care au un câine care obişnuieşte să latre. În acest caz folosesc aceleaşi metode, dar câinele va fi învățat să „latre”.

Cum înveți un câine să „Latre”?

1) Aşteaptă până când acesta latră,

2) Cu o voce calmă, dar fermă spune „Latră!”

3) Stabileşte contact vizual

4) Atunci când latră, laudă-l şi dă-i şi o recompensă,

5) Apoi foloseşte comanda „linişte”

Este important de obeservat că o comandă trebuie să sune cât mai diferit de cealaltă, de aceea sunt preferați aceşti termeni.

Câinii cerşesc atenție şi acest tip de dresaj nu numai că le oferă atenția pe care o doresc, dar le şi canalizează energia spre rezultate pozitive. De fapt majoritatea câinilor se distrează atunci când sunt dresați pentru că le place şi îşi mulțumesc stăpânii şi găsesc că aceste exerciții sunt distractive şi bine recompensate.

Capitolul 5
1. Subordonare: recompensare si interzicere

Acum putem spune că prima si cea mai importantă parte din dresajul de bază am învățat cum să o facem. Vom continua cu partea a doua care presupune o vârstă mai mare de un an, după care ne vom ocupa de nişte obiceiuri proaste de care dragul nostru câine nu se mai dezvață odată. Ca să reusim asta trebuie să inveți să te foloseşti de RECOMPENSARE şi INTERZICERE

Subordonarea înseamnă recompensare şi interzicere. Tu interzici – tu răsplăteşti – ție ți se subordonează. De ce acceptă? Pentru că îl hrăneşti, pentru ca te simte superior şi are încredere în tine.

Atunci când am înțeles valoarea şi însemnătatea acestor elemente în dresajul câinelui, putem spune că ştim cum se pun bazele educației lui, ale comunicării noastre cu el.

El ştie că tu îi eşti superior şi vrea să ți se subordoneze. Totul e să nu-l faci să-şi piardă siguranța, să nu-i fugă pământul de sub picioare.

Există desigur, rase mai docile (ciobănesc german, schnauzer, collie) sau mai puțin docile, cu personalități mai independente (terrier airdale, dobermann). Singura deosebire va fi ca față de aceştia din urmă îți va fi mai greu să te impui, va trebui să fii mult timp insistent, mai ferm, mai stăpân pe tine. Dar, chiar dacă ai cel mai încăpățânat airdale din lume, crede-mă el pentru tine trăieşte, te adoră, aşa escroc cum e el.

În ce mod îți vei subordona câinele? Există părerea preconcepută că în dresaj te impui cu forța. Câte femei dresor ați văzut? Dresajul pare a fi o meserie a forței, deci a bărbaților.

Nimic mai fals. Dacă, în procesul de subodonare a câinelui tău, te foloseşti de forță, vei obține un câine, poate ascultator, dar nu sub motivația bucuriei de a lucra cu tine, ci sub cea a fricii.

Un câine stăpânit de frica nu poate fi controlat în momentele dificile. Adică, dacă motivul pentru care te ascultă, e frica, atunci, exact când vei avea mai mare nevoie să fie echilibrat şi să-l poți controla, tocmai atunci îi va fi cel mai frică şi se va bloca total, devenind de necontrolat.

Când asta? În momentele grele. Tocmai în cele mai grele momente, când ai cea mai mare nevoie de calmul lui. Vrei asta? Vrei să te asculte din frică? Nu ai nici o bucurie din asta, crede-mă.

Există totuşi un secret şi anume: ca să ți se subordoneze perfect, câinele tău trebuie să fie sigur în orice moment că îl iubeşti, să vadă asta!

Că îl iubeşti NU înseamnă sub nici o formă să îl mângâi şi să-i arăți cât mai multă afecțiune cu putință. NU. Aşa ceva este nenatural. Această iubire trebuie sa i-o arăți

- recompensându-l
- raspunzând la afecțiunea lui
- pedepsindu-l cu moderație şi controlat, numai dacă a facut ceva interzis explicit.

Recompense sunt:

- bravo – felicită-l de câte ori face un lucru bun, tu fiind cel care stabileşte care sunt gradațiile: ce e bunicel, ce e bun, foarte bun, excelent, extraordinar, şi în funcție de marimea isprăvii să fii mai entuziast sau mai moderat în bucuria ta.

- hrana – mai ales în momentele când desfăşori dresajul propriu-zis e foarte stimulant să îl recompensezi cu bucatele de hrana care ştii tu că-i place, nu neaparat ceva scump - eu foloseam bucatele de morcov! Îi dai câte o bucată, nu prea mare, de hrană, ori de cate ori arată că a înțeles şi execută comanda. De asemenea, hrana de zi cu zi e o răsplată nu o obligație a ta. De fapt, este obligația ta, dar el nu ştie. Nu-l infometa vreodată, dar nu-i da hrană dacă e pedepsit şi nu l-ai iertat încă. Odată pedepsit, nu-i da să mănânce până nu l-ai chemat la tine şi nu i-ai arătat că l-ai iertat.

- jucaria – există întotdeauna o jucărie a lui preferată (de exemplu să-ţi aducă mingiuţa). Întai se face dresajul, se învaţă ceva nou, sau numai se repetă ceea ce s-a învăţat deja.

Joaca vine după ce a făcut ce i-ai cerut. Programul plimbării voastre va fi făcut pe acest tipar: nevoi, comenzi, joacă, acasă. Îţi voi da mai tarziu un exemplu de program detaliat.

Recompense se oferă cu timpul. El adoră să te vadă mulţumit. Asta este rostul vieţii lui, nu? Nu te teme că, dacă de mai multe ori pe zi îi spui bravo, de alte câteva ori îl răsplăteşti cu hrană, ori cu jucăria, îl mângâi de câteva ori, atunci va primi prea multe recompense şi nu le va mai aprecia.

Asta se va întâmpla doar dacă exagerezi cu entuziasmul atunci când execută comenzile banale sau dacă îl mângâi tot timpul. Ce-ţi mai rămâne pentru lucrurile deosebite pe care le va face, când ţi-ai arătat tot entuziasmul posibil la un „sezi”? Cum să-l mai răsplăteşti cu o mângâiere, când tu îl asasinezi cu mangâieri toată ziua?

Recompensează-l, deci, fără teamă, dar fără să exagerezi.

Sa răspunzi la afecţiunea lui înseamnă să nu-l respingi când vine la mângâiat, când te miroase, te pupă, se bucură că vii acasă, dar nici să nu te transformi în maşina lui de scărpinat pe burtă.

Periatul trebuie făcut zilnic, chiar daca are par scurt. Acesta este o parte importantă din relaţia voastră, legată mult de ideea de afecţiune. Un periat bun făcut zilnic sau măcar la două zile, e la fel de folositor ca o hrană bună.

Important! Mângâierea este o recompensă. Dacă îl mângâi fără să aibă nici un merit, el nu va mai înţelege mângâierea decât ca pe o plictiseală, nicidecum ca pe o recompensă.

Pedepsirea cu moderaţie, iată un capitol important şi care cere multă răbdare şi stapânire din partea ta. Ca să ai dreptate să te superi şi să-l pedepseşti, trebuie ca el să fi facut ceva ce tu i-ai interzis.

Cum interzici? Aparent simplu: cu „nu” .

De fapt cele mai importante sunt două lucruri:

- Tonul vocii tale cand spui „nu”. De obicei ai un motiv serios să-i interzici ceva. De aceea tentația e mare ca acest „nu” sa fie un: ”nuuuuu!!!”.

  Acest gen de interdicție va fi sigur năucitor. Poate pe moment, de sperietură, el se va îndepărta de locul sau lucrul interzis, dar nu va avea mereu acelaşi efect în afara casei.

  Dacă strigi la el, sprietura îl va bloca şi nu va mai şti că tu i-ai interzis ceva pentru că el nu va mai auzi ce i-ai spus ci un strigat de luptă care nu va fi bun decât să-i sporească agresivitatea sau să-l facă să fugă şi mai tare, sau cine mai ştie ce lucru periculos să facă, după caz.

  Toate acestea, de ce? Pentru că, în loc să fie învățat cu un „nu” calm, pe ton scăzut, el se obişnuieşte cu o traumă care îl va împinge să facă cele mai nedorite şi necontrolate lucruri. De aceea când spui „nu”, să fie calm, liniştit, hotărât, să nu cedezi dar nici sa nu urli.

- Ai grijă să îi arăți clar ce îi permiți şi ce nu, pentru că, dacă e permis o dată, trebuie permis mereu, iar dacă e interzis, atunci trebuie interzis mereu.

Voi explica toate acestea mai pe larg. Există pentru câinele tău momente grele pe care eu am să te învăț să le cunoşti şi să le exploatezi în favoarea şi spre binele relației voastre. Aşa cum am mai spus, tu eşti zeul lui (chiar dacă nu eşti zeu deloc!) şi trebuie să fii un zeu drept. Dorința lui cea mai mare este să te mulțumească pe tine. De aceea momentele lui cele mai grele se leagă de tine şi sunt :

- când tu eşti suparat pe el
- cand tu pierzi controlul adică nu mai eşti stăpân pe situație, ți-ai pierdut calmul.

Ştiu că uneori poate părea un escroc sentimental şi un profitor şi că ai să spui „ce zeu zici că sunt? Nu face decât să obțină tot ce vrea de la mine! Uneori ma intreb cine e stăpânul!” Dacă se ajunge aici, atunci tu esti de vina, nu el, de fapt nici tu nu eşti de vina, pentru ca nu ai stiut.

Vom îndrepta lucrurile împreună. Pentru situația asta principiul este: ”dacă e permis o dată, atunci e permis mereu, şi dacă e permis mereu, atunci e dreptul meu”. Ai înțeles? Dacă are un obicei prost, sau mai multe, atunci înseamnă că i s-a permis, şi trebuie reprogramat, nu învinuit! În capitolul Comportamente dificile îți voi da detalii.

Acum vorbim despre faptul că tu eşti zeul (cel puțin el aşa crede) şi cum te poți folosi de asta cu calm, mai bine decât să strigi la câine şi să-l admonestezi de fiecare dată când ceva nu-ți convine.

Ai de facut destul de multe, dar e mai mic consumul de energie dacă eşti calm, decât dacă îl cerți tot timpul. În plus vei avea un câine dresat impecabil care te asculta de fiecare dată când îi dai o comandă, şi de care vei fi atât de mandru!

Trebuie să ai un motiv bine întemeiat ca să-ți admonestezi/cerți câinele. Vei spune „când e bine întemeiat şi când nu?”

Pai, în primul rând nu e niciodată intemeiat motivul că „te-a enervat”. Dacă te întrebi de fiecare dată ce te-a enervat de fapt, ai să-ți răspunzi tu singur cu toata sinceritatea.

Apoi mai întreabă-te dacă l-ai învățat să facă sau să nu facă acest lucru care te-a supărat. Dacă nu l-ai învățat, de unde trebuia să ştie?

Sau sa zicem ca a făcut ceva ce ştia dacă are voie sau nu, dar:

- ştia exact asta, sau ceva asemanator?
- a repetat comanda de destul de multe ori şi destul de des (o data la 2-3 zile) ca să fii sigur că nu a uitat între timp?
- sau nu-i ceri prea mult? De exemplu nu este prea mult să-i ceri să stea cu nasul într-o friptura şi să nu o atingă?

Chiar şi aşa tot îi poți găsi circumstanțe atenuante când te pui în locul lui. Nu vreau să te fac să tolerezi comportamente supărătoare, dimpotrivă, vreau să ai un câine care ascultă tot ce îi ceri, vreau să înâelegi că i se

poate întâmpla să greşească şi fără să vrea. Iar pentru tine e mai mic consumul de energie să ai răbdare să-i repeți si să-i interzici cu calm, decât să vă întristați amândoi în cearta şi țipete.

Arată-te nemulțumit, dar nu fii chiar supărat, ceartă-l şi apoi iartă-l şi ai să vezi că nu-l răsfeți. Pentru el conteaza foarte mult că l-ai certat, dar numai dacă înțelege de ce, numai dacă ştie exact ce are si ce nu are voie. Apoi este foarte important pentru el sa vada ca l-ai iertat.

Găseşte un cuvant care să însemne că te-ai supărat şi că nu vrei să-l vezi o vreme. De exemplu cuvantul „dispari!”

Important este să fie un singur cuvânt care să ştie că înseamnă suparare. Se va simti pedepsit când îl va auzi de la tine. Ridici tonul la el când te superi, dar nu exagerezi, nu-ți disturge corzile vocale, nu e nevoie, este chiar neeficient.

Pe scurt:

- supara-te dar nu te înfuria şi nu-ți pierde controlul

- nu ceda pentru că e mai comod, data viitoare vei munci triplu ca să-l convingi să facă ceea ce azi ți s-a părut mai comod să nu mai execute

- dacă l-ai pedepsit, nu uita să-l chemi la tine după câteva minute (orice ar fi, nu mai mult de o ora!) şi să-i arăți că l-ai iertat. E destul să-l chemi, să-l primeşti lângă tine şi să-l mângâi uşor pe cap. După aceea dă-i liber. Aceasta să fie o obişnuință. E o mare uşurare pentru el..

- găseşte un cuvânt care să însemne că eşti suparat.

Interzicerea

Interzicerea trebuie introdusă în dresajul lui cu grijă, cu tot calmul. Pentru el e important că te nemulțumeşte. De aceea, când face ceva ce nu-ți convine, e corect față de el să-l înştiințezi cu calm că nu eşti de acord cu ceea ce face el. Fă asta mai înainte de a te arăta supărat.

Scopul nostru este să te faci înțeles şi ascultat, nu să-l pedepseşti.

Încă din prima zi de când l-ai luat la tine în casă, urmăreşte-l ce face, şi, când ceva nu trebuie făcut, atrage-i atenția chemându-l pe nume, apoi spune-i calm „nu”. Apoi, dupa câteva secunde, iar.

Pronunță mereu clar şi răspicat, să înțeleagă bine ce ai zis. Apoi te duci la el şi faci gestul care îi arată ce inseamnă asta. Adică îi arăți ce îi ceri.

De exemplu dacă îți luase drept jucarie un lucru de-al tău, i-l ceri trăgând uşor de el şi spunând iar „nu”, apoi spui „lasă”. După ce a înțeles îl feliciți: „bravo”.

Asta înseamnă foarte puțin pentru tine şi foarte mult pentru el.

Sau, dacă l-ai trimis la locul lui şi el pleacă în direcția opusă, îi spui o dată „nu”, apoi te duci la el, îl iei bland şi ferm de ceafa, îl duci în acest fel la locul lui, şi odată ajuns, îi repeți : „la loc”.

Chiar dacă i-a trecut prin cap să ia pachetul tău de țigări ca să se joace cu el, orice altceva ar face şi ție ți se pare strigator la cer, să ştii că el habar n-are ce e un pachet de tigari, sau ce e mai de preț şi mai fragil dintre lucrurile tale. Nu are nici un rost să te superi. Tu păstrează-ți calmul şi arată-i că nu are voie lucrul acela. E perfect dacă foloseşti cuvântul „nu” fără alte adăugiri gen „să nu faci aşa”, sau alte formulări care înseamnă practic acelaşi lucru şi nu fac decât să deruteze.

Să nu cedezi este o regulă care se aplică şi la interdicție. Dacă te ignoră iar tu ai ceva important de facut, fii ferm şi nu ceda.

Odată ce ai făcut greşeala să cedezi va şti că data viitoare poți să cedezi iar. Astfel te vei trezi data viitoare că va face la fel, de data asta foarte insistent ştiind că data trecuta a mers şi i-ai permis, deci, e dreptul lui.

Ai grijă ce permiți o dată, pentru că un lucru odată permis devine dreptul lui legitim şi va fi greu să-l mai dezveți.

Dacă renunți la o interdicție azi pentru că eşti obosit sau prea ocupat ca să mai insişti, mâine sau peste 5 minute vei avea deja un precedent. Apoi nu va mai ceda el. Va spune „ştiu sigur că am voie asta”

Există un lucru de care nu-l vei dezvăța niciodată prin interzicere : lătratul
Poți să-i interzici orice, dar nu să latre. Te voi învăța cum se face şi aceasta

la timpul potrivit, tu însă nu te enerva încercând prin interzicere, pentru că nu se poate.

Obisnuința

Obisnuința este o garanție a dresajului bine făcut. Un câine care nu a fost obişnuit să facă ceva, degeaba a învățat o comandă sau degeaba a înțeles o dată un lucru. Fără obişnuinta nu va face nimic.

Obişniunța este, în primul rând, tonul vocii tale când îi dai o comanda. El reâine împreună şi cuvântul şi tonul vocii tale care-i dă comanda. Dacă schimbi tonul cu care este obişnuit, el nu va mai asculta pentru simplul motiv că nici nu va mai înțelege.

Câinele este foarte sensibil foarte inteligent şi iubitor. De aceea tindem să-i atribuim calități umane. Ajungem să avem de la el pretențiile pe care le avem de la un om. Am auzit stapani de câini certându-şi câinele, care cu siguranță, nu înțelegea nimic, pe motivul ca „e nesimțit". Bietul cățel! El te iubeşte aşa de mult încât e în stare să se simtă vinovat pentru orice îl certi tu, chiar dacă nu a învățat niciodată să nu facă lucrul respectiv. Numai ca el nu ştie să spuna „de ce nu mi-ai zis?". El zice: „vai, nu sunt un câine bun, stăpânul meu e supărat pe mine."

Aşadar, în al doilea rând, el nu poate face decât ce l-ai învățat tu, sau ce l-a învățat Dumnezeu în sălbăticie. El nu are bun-simț, nici conştiință. Pe toate acestea le ai tu, şi tu eşti cel care trebuie să fie conştient că fiecare lucru pe care i-l ceri câinelui tău trebuie mai înainte:

- arătat cu răbdare,
- învățat şi
- repetat tot timpul (zilnic sau o data la 2-3zile) ca să nu uite.

Gândeşte-te bine înainte ce îi permiți şi ce nu îi permiți. Niciodată să nu faci vreo concesie, nu va mai înțelege nimic. Nu-i faci nici un serviciu, dimpotrivă, îl dezorientezi.

De exemplu nu vrei să se urce în pat, mai ales când e patul făcut. Dar acum, pentru că vă distrați foarte bine, îl laşi şi vă jucați în pat cu câinele şi sariți sau vă bateți cu perne. El va ține minte ce bine v-ați distrat, şi după o săptămână, vine de afara seara, plin de noroi şi, cu chef de joacă şi cu labele pline de noroi, sare direct in patul facut, dând din coada ca să se mai

joace la fel ca atunci. Va fi el primit şi te vei juca tu acum cu el? O, nuu! Nici nu vreau sa ma gandesc ce cearta poate ieşi de aici!

Acum vezi ce scump va poate costa pe amandoi o distracție negândită? Iar el, când va vedea ca îl cerți, nu va mai şti nici pe ce lume se afla, pentru că el ştie foarte bine ce frumos v-ați jucat acum o săptămână!

Ai două soluții: ori ai un calm de fier-beton, şi nu reacționezi urât când îți sare în patul făcut, plin de noroi, ori, nu-i permiți absolut, dar absolut niciodată, nimic ce nu e clar că are voie oricând, fără probleme.

De obişnuință ține şi să nu cedezi niciodată, odată ce i-ai cerut ceva. De aceea, ai grijă ce îi ceri, când şi cum îi ceri.

Odată ce i-ai dat o comandă şi nu a executat-o în 4-5 secunde, nu cedezi. Respiri şi, cu exact acelaşi ton binevoitor, i-o repeți.

După ce mai respiri de două ori, iar, apoi respiri şi iar repeți, tot binevoitor.

A patra, a cincea oara, i-o spui mai apăsat, să înțeleagă că e grav. Nu striga, pentru că se va obişnui să strigi la el ca să execute, şi ce impresie îți face când vezi un câine care face ceea ce trebuie numai dacă se țipă la el?

(Şi când te gândeşti că nu e decât o chestiune de obişnuință!) Deci, nu ceda şi nu striga!

Ştiu, sunt situații urgente, când tu, foarte liniştit, calm, dai comenzi perfect controlate câinelui care nu reacționează şi pierzi trenul sau autobuzul, cu tot dresajul tău impecabil. Ei bine, în situații când e clar că e prea intimidat de ceva nou sau care-l sperie, şi nu ai timp, îl iei frumos de ceafă şi îl urci în tren sau în autobuz sau faci tu cu el ce trebuia să facă singur la comanda. Asemenea situatii vor fi rare, oricum.

Pe scurt:

! Dacă ceva nu are voie, acel ceva nu i se va permite niciodată şi dacă face lucrul respectiv va fi certat întotdeauna (chiar şi dacă tu eşti cel care a greşit puțin)

! Daca ceva ii este permis, acel ceva i se va permite întotdeauna şi dacă face lucrul respectiv nu va fi certat niciodată (chiar dacă l-a facut în momentul sau într-un mod total nepotrivit).

Să recapitulăm acum pe scurt ce înseamnă toate aceste reguli să încercăm să le concentrăm cumva.

1 – Câinele tău ți se subordonează pentru că tu eşti cel care-l hrăneşte şi pentru că multe generații până la el s-au supus oamenilor, deci are subordonarea față de om în codul lui genetic. Nu am dezvoltat ideea asta pentru că e prea cunoscută dar merită menționată.

2 – Câinele tău te iubeşte vrea să te mulțumească şi tu trebuie să exploatezi această dorință a lui folosindu-te de sentimentele lui şi de creierul tău. Nu ai nevoie de forță: tu ai creier, eşti om.

3 – Dacă tu eşti şeful, asta înseamnă că tu deții controlul situației întotdeauna. Aceasta este marea ta răspundere în fața câinelui tău.

Când ți-ai pierdut controlul asupra ta, adică te-ai panicat sau te-ai înfuriat, el va simți primul asta şi va deveni temător.

De ce este important să nu fie temator? Pentru că tu ai nevoie să ai control asupra lui tot timpul, iar un câine timorat poate fi imprevizibil şi să facă mari greşeli care pot fi periculoase pentru el, chiar pentru tine. Tu nu-ți vei pierde controlul niciodată, vei avea mereu piciorul pe frână.

4 – Fiecare gest pe care-l faci, fiecare comanda pe care i-o dai, chiar şi fiecare pedeapsă trebuie să-i arate că îl iubeşti. Cum poți face asta? Cu calm şi fermitate. Eşti mereu calm dar nu cedezi.

5 – Eşti rațional. Dacă un lucru este permis, este permis mereu. Dacă un lucru este interzis, este interzis mereu.

6 – Când eşti nevoit să-l pedepseşti nu faci altceva decât să-l cerți şi să-l goneşti de lângă tine şi să-i indici unde să meargă. Nici o pedeapsă să nu rămână vreodată neiertată! După ce l-ai pedepsit, după 5 minute, sau cât crezi tu - dar nu mai mult de o ora - cheamă-l la tine şi mângâie-l ca să vadă ca l-ai iertat.

7 – Tot ce îi ceri trebuie mai înainte învățat şi repetat. Câinele nu distinge dacă e bine sau rău, e de bun simț sau nu, el nu are conştiința! Tu, însă poți să-l programezi pentru orice vrei tu, în limitele puterii lui de înțelegere.

8 – Recompensează-l mereu, păstrând proporțiile. Nu trebuie să te entuziasmezi pentru ceva obişnuit, dar nici să nu ignori o comandă executată.

9 – Nu-i interzice să latre. Te învăț eu cum să faci, într-un capitol viitor.

10 – Să nu cedezi niciodată, odată ce ai dat o comandă. Dacă faci asta, vei munci de trei ori mai mult ca să-l dresezi.

Capitolul 6
Momente grele în timpul dresajului

Sunt momente în timpul şedințelor de dresaj când pare că nu va învăța niciodată ceea ce încerci să îi arăți. Nu dispera, şi, mai presus de orice, nu-l certa!

Vezi dacă nu cumva ai depaşit 10-15 minute de când repetați. Dacă da, nu mai are sens acum, lasă-l, e obosit. A văzut şi el că nu poate face ce îi ceri, şi că asta te nemulțumeşte. E şi el trist şi dezamagit pentru că n-a vrut să se intample aşa. Atunci mai bine opreşte şedința.

Si ca să fiți amândoi mai bine dispuşi şi cu chef de joacă, te invat un truc simplu ca să dezgheți atmosfera: da-i o comanda simpla, pe care o ştie şi o va executa sigur, şi da-i-o cu toata bunavoința. După ce a facut marea ispravă, felicită-l din toata inima şi mangâie-l, ca şi cum asta e tot ce-ți doreai. Se va bucura de bucuria pe care ți-a produs-o şi-i va reveni încrederea in el. Va fi iar prietenul tău încrezator, iar tu vei fi mai bine-dispus.

Dacă sunteți într-o situație nouă, în care nu ştie ce să facă, ajută-l întotdeauna cu o comanda sau o interdicție. Nu te aştepta să facă el presupuneri şi alegeri: el nu ştie decât ce a fost învățat.

Niciodată, oricât de grav este, să nu-l „ajuți” cu vreo comandă strigată şi plină de toată panica ta din acel moment. Să nu ai tonul acela de sfârşitul lumii pe care l-am auzit la stăpânii aflați în situații neprevăzute.

De exemplu câinele plecat de lângă stăpân ca să urmeze un alt câine (de obicei vagabond) sau o cățea în călduri, şi care risca să ajunga în locuri periculoase, ori chiar să se piardă.

Sigur, acesta este un moment când îți poți pierde cumpătul. Urmează-l cât mai îndeaproape, chiar dacă nu-l poți ajunge. Nu a făcut ceva interzis, pentru că nu-i poți interzice să relaționeze cu alți câini, ar fi absurd.

Dar poţi interveni ca să previi un pericol. Strigă-l, dacă e cazul, dar nu pierde controlul. E normal ce face, nu dispera, el va simţi asta în vocea ta şi se va teme.

Mulţi câini se pierd pentru că se tem că vor fi pedepsiţi când se întorc. Dacă tu simţi că pierzi controlul, fii sigur că şi el va simţi asta în vocea ta şi se va teme. Îţi va pierde încrederea.

Dacă el ştie că lângă tine e în siguranţă se va întoarce la tine întotdeauna. Nu trebuie decât să îl chemi şi când vine să-l mângâi întotdeauna uşor pe cap. El va şti că asta se întâmplă când îl chemi şi va veni bucuros. Important e să se ştie în siguranţă cu tine.

Capitolul 7
Dresajul de bază (partea a doua)

a) comanda „pe loc”

Comanda „pe loc” se dă pentru început atunci când merge la pas. Trebuie să aibă deja una-două luni de când ştie şi merge la pas cu tine. Poți încerca şi mai devreme, important este să meargă la pas.

Tu trebuie să-l chemi pe nume – pentru început când e în lesă - ca să vadă că despre el e vorba şi să-i spui: „pe loc”, apoi, în acelaşi moment, te opreşti. El se va opri pentru a te urma pe tine. Când s-a oprit, chiar dacă primele dăți nu o face exact la timp, îl feliciți şi te arăți mulțumit. Apoi, ca să porniți de pe loc spui „hai” şi tragi un pic de lesa, apoi porneşti. El va veni după tine. Arată-te iar mulțumit: „aşa”, „bravo”.

Comanda „pe loc” se învață şi se repetă mai mult timp în lesa până când o învață bine. Nu e o comandă greu de înțeles, o va executa odată cu tine în scurt timp. Asta nu înseamnă că nu trebuie repetată. O vei repeta de cateva ori zilnic (3-4 ori) timp de doua săptămâni, sau cât crezi că e nevoie ca să îi intre în obişnuință. Doar după ce s-a obişnuit cu oprirea din mersul la pas, poți trece mai departe.

Există un truc pe care-l poți folosi ca să învețe mai repede, dacă ai probleme: când dai comanda, ai grijă să ai mâna stângă liberă, şi-i pui mâna la ochi în timp ce dai comanda, pentru numai o secunda, până se opreşte. Asta desigur, dacă e de talie destul de mare ca să ajungi uşor la ochii lui ☺.

Partea frumoasa cu această comandă vine doar acum. Ți se parea banal, nu? Ei bine, nu este o comanda banală. Acum va învăța unul din lucrurile care te vor face foarte mandru de el.

Atunci când este lăsat liber, de obicei merge undeva în fața ta, pe drumul pe care ştie că mergeți de obicei. La un moment dat îi spui destul de tare ca să te audă: „pe loc!” (desigur, după ce i-ai zis numele). El va şti ce înseamnă, va ezita puțin şi se va opri. Rămâi aşa câteva secunde, apoi

recompenseaza-l. Pentru asta merită ceva bun! Nu uita şi un „bravo” calduros.

Să zicem că nu a înțeles că trebuie să se oprească la comanda „pe loc” dată de la distanță. Nu fi dezamagit! Ştii clar ce trebuie să faci. Îl chemi la tine şi, fără reproş, fără să te arăți cumva dezamăgit, îi ceri să meargă la pas.

Când a mers la pas, nu uita să-l feliciți! Apoi repeți o dată oprirea cu comanda „pe loc”.

Când o execută îl feliciți, îi dai liber şi iar îi spui „pe loc” de la distanță.

La început de la distanță mică, până înțelege, apoi treptat, din ce in ce mai mare. Pe parcurs, de câte ori a mai realizat un mic pas în înțelegerea comenzii, arată-i că te bucuri şi că eşti foarte mulțumit de el.

Îl poți recompensa şi cu ceva bun de mâncare. Nu mult, simbolic! Până la urmă va înțelege comanda destul de bine ca să o execute de la distanță mare.

De acum nu-ți mai rămâne decât să repeți în fiecare zi, sau la două-trei zile, ca să nu uite.

Atitudinea ta trebuie să fie înțelegătoare şi să nu-i faci reproşuri pentru că nu te-a înțeles. Îl vei bloca şi nu vei mai putea să-l înveți ceea ce vrei. Repetă cu el până înțelege şi bucură-te când a reuşit. Aşa vei avea un câine care se bucură că lucrați împreună şi nu se teme. Va fi echilibrat şi-l vei putea controla.

Pentru oprirea la comandă de la distanta e bine să asociezi un sunet puternic. O bătaie din palme sau un fluierat anume, unul diferit, care poate fi distins de el. Astfel, de câte ori dai comanda „pe loc” de la distanță, întâi produci sunetul pe care l-ai ales şi imediat dai comanda „pe loc!”, aşa fel ca să te poată auzi. Fă tot timpul exact la fel ca să-i creezi obisnuința.

b) comanda „aşteapta”

Această comandă se va învăța numai după ce a înțeles comanda precedentă, „pe loc”. Până nu eşti sigur că execută comanda „pe loc” nu te grăbi să-l înveți „aşteaptă”.

Comanda „aşteaptă" i-o vei da puțin după ce ştie oprirea la comanda „pe loc".

Aşadar, el merge undeva iîn fața ta, iar tu spui „pe loc". El se opreşte, tu, desigur îl feliciți, iar el, dacă are aceasta obişnuință, va încerca să vină la tine, pentru că el ştie că s-a terminat comanda.

Asta nu e bine, nu trebuie lasat. Când îi dai comanda „aşteaptă" el va trebui să ştie că nu pleacă de acolo până nu îi dai „liber".

Pentru aceasta, când face primul pas sau tentativă de pas spre tine, îi spui ferm dar calm, "nu", apoi repeți: "pe loc".

Iată o regulă nouă: nu se dau comenzi câte două deodată, chiar dacă sunt bine învățate. Dai întâi prima comandă, aştepți să o execute şi abia după aceea o dai pe urmatoarea.

Să revenim: i-ai repetat „pe loc". După ce s-a oprit, îi spui „aşteaptă". Nu te aştepta să înțeleagă. Va încerca să vină la tine, pentru că încă nu ştie ce înseamnă „aşteaptă". Repetă: „nu, aşteaptă".

La început, când îi dai comanda "aşteaptă", este puțin speriat că ai putea să-l laşi acolo şi să pleci.

După ce repetați aşa o săptămână cel puțin, şi deja ați ajuns să creşteți timpul de aşteptare la un minut sau mai mult, poți începe să îi spui să aştepte iar tu să te indepartezi puțin, dar să rămâi în raza lui vizuală.

Îndepartează-te câțiva paşi cu fața la el, chiar dacă trebuie să mergi cu spatele. În mod sigur se va impacienta văzându-te că te îndepartezi. Chiar va încerca să vina după tine.

E normal, nu înțelege, crede ca îl părăseşti şi se teme. De aceea trebuie să îl linişteşti, să vorbeşti calm, şi să nu te îndepărtezi decât puțin, ca să vadă că poate avea încredere şi că te intorci, nu-l laşi acolo.

În zilele următoare te îndepărtezi din ce în ce mai mult, dar fără să te întorci cu spatele, pentru că ai nevoie să-l vezi când încearcă să vină după tine, ca să-l linişteşti şi să-i repeți să aştepte.

În tot acest timp, fiecare comandă executată trebuie răsplătită cu felicitari şi chiar cu ceva bun (nu mult, bun!). Bucură-te de reuşitele lui şi el se va bucura de bucuria ta!

Atunci când ceva nu a înțeles, de exemplu dacă vine după tine, nu te supăra pe el, îl vei demoraliza. Arată-i ce trebuie să facă, prin comenzi calme, pe care le cunoaşte. Repetă-i apoi: „nu, aşteaptă".

Când nici aşa nu a înțeles, îl iei cu tine, mergeți împreună până la locul unde îl lăsasei inițial, şi îi repeți cu răbdare să aştepte. Poate va trebui să faci lucrul ăsta de mai multe ori. Nu te supăra şi nici nu exersa cu el mai mult de câteva minute. Nu trebuie să învețe totul azi. Reiei a doua zi, sau peste o jumătate de ora, cel puțin.

Când şi etapa asta ați depăşit-o, mergem mai departe. Acum îl laşi să aştepte şi te îndepărtezi întorcându-te cu spatele, dar cu precauție, verificând să nu vină după tine. Te îndepărtezi puțin mai mult decât până acum şi te întorci cu fața ca să verifici dacă nu a plecat de la locul unde l-ai lăsat.

În tot acest timp, nu uita că, dacă el încearcă să vină după tine, aceasta este pentru că nu vrea să te piardă şi, în sinea lui, se teme că l-ai putea părăsi acolo.

Toate aceste reveniri trebuie făcute cu răbdare ca să-i câştigi încrederea şi să nu-i arăți că eşti supărat, pentru că asta ar putea să-i întărească ideea că vrei să-l părăseşti.

Va crede că de aceea vrei să-l părăseşti, pentru că el nu e un câine bun şi tu eşti dezamăgit de el. Atunci crezi că va mai fii el dispus să te aştepte? Cu siguranță că nu! Va fi din ce în ce mai disperat să vină după tine! Ai mare grija şi multă răbdare ca să-i arăți că nu vrei să-l părăseşti.

Când reuşeşti să te poți îndepărta, următorul pas este să te ascunzi undeva în apropiere în aşa fel încât să îl vezi numai tu pe el şi el să nu te vadă.

Ai să fii surprins ce efect are faptul că tu ai dispărut după un simplu copac! Ştie că eşti acolo, dar nu are voie să vină după tine şi îl vei vedea cum stă cu urechile antenă şi concentrat tot să nu te piardă!

Când reapari de după copac sau din tufis sau de unde te-ai ascuns, ai grijă să nu-i permiți să vină repede la tine, pentru că s-a dus comanda ta! Nu trebuie sa–l laşi să vină la tine decât dacă îi dai ”liber” sau dacă îl chemi.

Comanda să se ridice dându-i liber. Adică poți să te duci la el, să îl feliciți sau poți să mergi spre el, şi să treci de el mai departe, comanda rămâne. Numai când ai spus „liber” are voie să plece să se joace. Orice altceva face nu îl laşi şi nu cedezi. Fii calm şi ferm.

Poți să mai exersezi comanda „aşteaptă” şi în casă pur şi simplu, sau în curte, dar să fii atent! NU îl pui să te aştepte la locul lui!

Vei putea, cu timpul, să-l laşi la intrarea în magazin şi să intri să-ți faci cumpărăturile. Dar ai grija, chiar din magazin , fii cu ochii pe el, pentru ca el e cuminte şi te aşteaptă, dar oamenii care trec pe langa el nu sunt neaparat de bună intenție.

Creşte distanța gradual
„Stai şi Şezi” cu lesa

Acestea sunt comenzile considerate de baza. Fiecare in parte trebuie sa fie repetata ca sa nu o uite.

Capitolul 8:
Comenzi avansate

Odată ce câinele a împlinit 6 luni şi a învăţat foarte bine comenzile de mai sus, este gata să înceapă un program de dresaj mai complet. În acest moment al vieţii lui ar trebui să fie conştient de rolul său în haită şi să fie deja obişnuit să primească indicaţii şi comenzi.

A) „stai şi şezi” avansat – prima etapă

Dacă prietenul vostru patruped stă şi nu se mişcă până când nu îi spui să facă asta înseamnă că este gata să ia parte la lecţii mai solicitante. Dacă însă nu ascultă însă prea bine este timpul să îi corectezi atitudinea înainte să treci la exerciţii mai complexe. Această comandă este foarte importantă pentru că ajută la disciplinarea animalului şi îl ajută să nu fie distras de pisici sau alţi câini.

Din momentul în care l-ai făcut să stea cuminte creşte gradual durata de timp pe care i-o ceri atunci când trebuie să execute comanda. Stai lângă animal tot timpul şi nu îl lăsa să aştepte prea mult ca să nu devină neaşteptat. Când va sta fără să încerce să se mişte cât timp îi ceri poţi trece la următoarea etapă.

1) Aşează-ţi câinele în lesă, pune-l în poziţia „Şezi” cu tine în dreapta sa şi cu faţa în aceeaşi direcţie.

2) Dă comanda „Stai” şi miscă-te de lângă căţel în timp ce încă îi mai ţii lesa. Dacă animalul încearcă să te urmeze, repune-l cu blândeţe în poziţia iniţială. Este bine să foloseşti mâna ca semnal ce poate ajuta la fixarea comenzii.

3) Păstrează-ţi poziţia patru-cinci secunde înainte să pleci de lângă câine. În acest moment este important să nu îl laşi să plece din poziţie încă vreo câteva secunde. După această perioadă lasă-l să plece prin comanda „Gata!” şi laudă-l.

Etapa finală te asigură că animalul a învăţat să îşi păstreze poziţia şi să nu se ridice să te salute atunci când îi dai această comandă.

B) „caută” avansat (găseşte)

Găsirea obiectelor după miros este un atribut al câinilor pentru că au simţul olfactiv mai dezvoltat decât al oamenilor. În acest exerciţiu este nevoie să ai trei obiecte, cum ar fi o cărămidă sau o bucată de lemn, fără un miros specific şi greu de ridicat sau de mutat de către animal. Cel mai bun mod de a evita o amprentă olfactivă asupra acestor obiecte este să nu le atingi direct.

Nu o poţi ascunde de mine

1) Cere-i cuiva să plaseze cele trei obiecte pe pământ în locui apropiate.

2) Cât timp ajutorul tău îți ține câinele, pune jucăria câinelui printre obiecte. Asigură-te că acesta te vede când îi aşezi jucăria.

3) Cu câinele în lesă, apropie-ți mâinile de nasul său astfel încât el să poată adulmeca mirosul jucăriei pe care tocmai ai ținut-o în mână. Dă-i comanda şi du-l către obiecte.

4) Arată-i fiecare obiect şi du-l suficient de aproape încât să le poată mirosi. Atunci când ajunge la jucărie, încurajează-l să o miroase şi să ridice. Laudă-l atunci când reuşeşte.

5) Pleacă de lângă obiecte şi i-ai câinelui jucăria.
   În această etapă încerci doar să familiarizezi animalul cu exercițiul. Vrei să îl determini să găsească un anumit obiect dintre altele, motiv pentru care trebuie să îl laşi să vadă unde poziționezi obiectul ce trebuie găsit.

   Când a înțeles ce se întâmplă, poți să faci exercițiul un pic mai complicat.
   - Ascunde jucăria printre (sau sub) alte obiecte.
   - Foloseşte o jucărie cu care nu este prea obişnuit.
   - Nu îl lăsa să vadă unde ai pus jucăria.

Este nevoie să te asiguri că ai o amprentă olfactivă a jucăriei destul de puternică pe mâini astfel încât el să poată adulmeca eficient. Asigură-te că animalul se descurcă bine în fiecare etapă înainte de a trece la alta.

C) „cere”

Deşi nu recomand folosirea mâncării în dresaj, aceasta poate fi eficientă în anumite cazuri. Unul dintre acestea este comanda „cere”. Prin această comandă încerci să îți înveți câinele să îți ridice amândouă picioarele din față pentru a cerşi mâncare.

1) Pentru început câinele este în poziția „şezi”.

2) Ține mâncarea, care ar trebui să aibă un miros destul de pregnant, destul de sus ca animalul să o poată atinge din poziția anterioară. Spune comanda „Cere!”

3) Dacă animalul încearcă să ridice unul sau amândouă labele anterioare pentru a apuca mâncarea, dă-i-o şi laudă-l.

Dacă încearcă să se ridice pentru a lua mâncarea atunci fă-l să stea jos din nou şi să îşi ridice picioarele din față ținând încă mâncarea deasupra lui. Poate dura un timp până când animalul să asocieze comanda cu acțiunea, aşa că ai răbdare şi perseverență. Recompensează-l întotdeauna cu bucata de mâncare dacă a executat bine comanda.

D) „adu!”

Pentru a învăța câinele corect această comandă, el trebuie să stăpânească deja foarte bine comenzile „stai”, „şezi” şi „pleacă”. Pentru început, foloseşte-te de jucăria sa favorită

1) Pune obiectul pe podea la o distanță relativ mică de animal. Acesta trebuie să stea lângă tine sau în poziția „şezi”.

2) Din spatele câinelui, arată spre obiect şi spune comanda „Adu!”. Prima oară va fi necesar să îl duci de lesă spre obiect. Dacă nu ridică imediat obiectul, dă-i comanda să îl ridice. Dacă îl ridică, spune comanda „Adu!”

3) Atunci când animalul a ridicat obiectul du-te înapoi la poziția inițială, forțându-l şi pe el să urmeze cu obiectul în gură.

4) Cere-i să stea lângă tine, să lase jos obiectul şi apoi să plece. Asigură-te că nu îi dă drumul până când nu este în poziția corectă şi numai la cererea ta.

   Odată ce s-a obişnuit cu asta, poți creşte dificultatea exercițiului aruncând obiectul la o oarecare distanță în timp ce îi dai comanda „aşteaptă” (este posibil să trebuiască să îl ții în lesă). Apoi foloseşte comanda „Adu” pentru a-l trimite să ia obiectul. Foloseşte mereu comanda „Şezi” sau „Aici” înainte de a da comanda „Lasă” atunci când vrei să dea drumul la obiect.

1. Obiectul în fața ta
2. Condu-l spre obiect
3. Lasă-l să îl ridice

1.

2.

3.

E) „prinde”

Acesta este un truc prin care animalul, fie din poziția „Şezi”, fie din poziția „Cere” aşteaptă până când îi dai comanda „Prinde” înainte de a-i arunca o

bucată de mâncare de câini (sau o bucăţică de brânză moale) pe care să o prindă „din zbor” şi să o mănânce.

1) Începe cu animalul în poziţia „Şezi”

2) Plasează bucata de mâncare pe nasul sau în timp ce îi ţii capul în aşa fel încât bucăţica să nu cadă.

3) După câteva secunde, dă drumul la capul animalului. Atunci când încearcă să prindă bucata de mâncare dă comanda. Este posibil ca aceasta să cadă de câteva ori, dacă se întâmplă aşa ceva atunci ridic-o şi arunc-o spre el dând din nou această comandă.

4) Laudă-l de câte ori prinde mâncarea, fie că o prinde direct de pe nas sau dacă i-o arunci chiar tu.

5) Începe din nou din prima poziţie.

Odată formată asocierea dintre comandă şi acţiune poţi încerca să îl hrăneşti din poziţia în care cere sau îl faci să aştepte până când comanda înainte de a avea voie să ia bucata de mâncare.

F) „dă laba”

Majoritatea câinilor vor învăţa uşor această comandă.

1) Pune câinele în poziţia „şezi”

2) Foloseşte comanda „dă laba” în acelaşi timp în care îi apuci căţelului una dintre labele din faţă.

3) Repetă comanda în timp ce îi strângi căţelului labuţa.

4) Dă-i drumul spunând „gata” şi apoi laudă-l

În scurt timp câinele îți va intinde lăbuța de bună voie.
Salutare!

J) „Cațără-te”

Unii câini adoră să se cațere în timp ce alții sunt total speriați de idee. Cel mai bun mod de a afla în ce categorie se integrează câinele tău este să încerci. Dacă poți, foloseşte o scară cu trepte drepte, nu în spirală, ca să îi fie mai uşor să se cațere. Asigură-te că odată ce a ajuns în vârful scării poate să coboare cu uşurință. Se poate să fie nevoie ca sus să existe un spațiu mai mare în care câinele să se poată întoarce.

- Asigură-te de stabilitatea scării. Poți să încerci să duci cățelul pe un teren de joacă dacă nu ai tu dispozitivele necesare. Ai grijă însă să nu sperii copiii.
- Cu câinele în lesă urcă chiar tu scara. S-ar putea să fie nevoie să îl convingi şi să îl impingi uşor cât timp va urca primele câteva trepte până când va înțelege ce i se cere.

Spune comanda „Cațără-te” atunci când începe să se urce pe scările de jos. Dacă animalul tău este foarte speriat, nu îi cere să urce pe scară. Până la urmă acesta este un exercițiu care ar trebui să îl amuze pe câine, nu pe tine.

g) „târâş”

Această poziție este atunci când câinele se lungeşte şi apoi vine târâş către tine când este chemat. Pentru acest exercițiu, câinele trebuie să ştie comanda „Culcat”.

1) Pune câinele în poziția „Culcat”.

2) Îngenunchează în dreapta sa, un pic în fața sa.

3) Cu mâna stângă mângâie-l încet pe spate iar cu degetele de la mâna dreaptă în fața lui cheamă-l spre tine. Când face mişcarea corect dă comanda „Târâş”.

4) Laudă-l dacă reuşeşte măcar o mică parte a mişcării. Va fi nevoie de răbdare dar dacă eşti constant în mesajul tău şi urmezi metoda prezentată mai sus vei obține rezultate bune.

h) „sări”

Sunt şanse ca animalului să îi placă la nebunie să facă acest exercițiu. Sare atunci când vine în fugă şi se opreşte în brațele tale deschise să îl primească.

1) Pune o barieră joasă la uşă sau poartă astfel încât animalul să trebuiască se sară peste ea ca să ajungă la tine.

2) Fă-l să stea şi să aştepte, tu aflându-te de cealaltă parte a barierei. Cheamă-l la tine din partea cealaltă atunci când este gata să sară, dă comanda.

3) Laudă-l atunci când a sărit corect peste barieră.

4) Atunci când a executat corect acest exercițiu de 10-15 ori se poate trece la etapa următoare.

Pentru etapa următoare, este nevoie să te mai ajute o persoană.

1) Stai lângă sau încalecă peste barieră (depinzând de talia câinelui) cu brațele larg deschise.

2) Cealaltă persoană cheamă câinele dăcându-l să sară peste barieră direct în brațele tale. Nu uita să dai comanda atunci când câinele sare.

3) Cu fiecare săritură apropie-ți brațele din ce în ce mai mult, până când aproape le vei uni.

4) Înlătură bariera şi mai încearcă vreo câteva sărituri.

S-ar putea să fie nevoie să foloseşti mâncarea ca stimulent pentru acest exercițiu, aşa că de cum începe să reacționeze la comandă, câinele va primii din ce în ce mai puțină mâncare şi din ce în ce mai multe laude. Repetă acest exercițiu de câte două ori pe zi câte 4-5 zile.

Sări, micuțule, sări!

i) „Rostogoleşte-te”

După cum sugerează şi numele comenzii, câinele trebuie să facă o rotație de 360 de grade atunci când este culcat la pământ. Câinele trebuie să ştie deja comanda „Culcat” înainte să încerce această comandă.

1) Poziționează câinele în poziția „culcat”.

2) Împinge-l pe o parte

3) Ține-l cu blândețe de picioarele care sunt pe partea cu pământul şi rostogoleşte-l pe spate şi pe partea cealaltă. În timp ce se rostogoleşte, spune-i comanda.

4) Laudă-l atunci când face o rotație completă.

5) Repetă întregul proces de câteva ori până când formează o asociere între comandă şi acțiune.

Capitolul 9
Cum decurge o plimbare

Dresajul se face mai ales în timpul plimbării celei mai importante a zilei. E vorba de acea plimbare care durează cel mai mult, în care vă jucați şi aveți cel mai mult timp la dispoziție. Se face, desigur, şi acasă, dar ceea ce ne interesează, în mare măsură, este comportarea în societate, nu?

Să ne începem plimbarea. Vei avea întotdauna la tine o pungută cu recompense, de preferat un fruct sau o legumă care ştii că-i place, sau altceva, la alegerea ta, numai sa fie ceva ce-i place.

Ieşirea din casă este de regulă una mai degrabă agitată. Din cauza agitației e bine să nu-i ceri prea multe până nu eşti sigur că s-a liniştit, adică până nu şi-a făcut nevoile. Oricât de bine ştie să execute o comandă (de exemplu „pas") nu te aştepta să te asculte până nu şi-a rezolvat problemele cele mai urgente.

Odată rezolvat ce era mai urgent poți începe să vezi ce mai ține minte din dresajul lui. Fă totul în joacă. Pentru că sunteți pe stradă, primul lucru este mersul la pas. Dacă deja ştie destul de bine comanda, poate merge la pas până în parc sau până la locul unde vă opriți pentru joacă. Pe parcurs va opriți cu "pe loc" la traversări şi porniți de pe loc cu "hai". Calm, liniştit, cu tonul vocii scăzut.

Ați ajuns la locul de joaca sau în parc vă opriți cu comanda „pe loc", după ce s-a oprit îi dai „şezi". După ce a şezut, „culcat", apoi „aşteaptă". Traseul va fi probabil cam acelaşi, vă opriți cam în acelaşi loc. După ce îi dai „aşteaptă" nu pleci mereu în aceeaşi direcție.

Uneori întoarce-te, treci pe lângă el şi cere-i să aştepte în continuare dacă vezi că are tendință să vină după tine. Dă-i drumul cu „liber" şi recompensează-l cu ceva bun şi cu bravo. Doar a fost câine bun, nu?

Acum mergeți unde puteți face „aport" . Cu ocazia asta exersează cu el şi altele, cum ar fi „lasă" , „ține", „pe loc" de la distanță.

La sfarsit, cand plecati iar pe strada, il chemi, ii dai „sezi”, ii pui lesa, ii zici „pas” si plecati.

Dacă nu vrei să meargă la „pas” până acasă, pe parcurs îi spui „liber” ca să ştie că s-a terminat cu mersul la pas. Va merge liber în lesă.

Schimbările de traseu sunt foarte bune pentru amândoi. Nu e nici o regulă în privința lor, doar că nu putem face schimbări tot timpul, nu avem cum.

Pe scurt plimbarea cea mai importantă a zilei se desfăşoară după următorul tipar: nevoi, comenzi, joacă, acasă.

Capitolul 10
Comportamente dificile

a) ce faci dacă roade totul prin casă deşi e matur

Daca vii acasă şi găseşti lucruri de-ale tale roase de el, trebuie să ştii că nu-l poţi opri până când nu înţelegi de ce o face. Dacă e matur, atunci, cu siguranţă nu face decât să-şi descarce şi el stresul. Pe ceea ce are mai la îndemână: adică pe lucrurile tale.

Acest căţel este lăsat singur prea mult sau e certat prea mult pentru lucruri pe care nu le înţelege. Trebuie să te ocupi de el cu răbdare şi calm.

Sau poate fi de vina atenţia prea mare pe care i-o dai şi emoţia prea mare că se desparte de tine, atunci când pleci.

În cazul acesta ignoră-l în minutele dinaintea plecării tale de acasă.
Sunt mai multe motive posibile pentru care face asta, motive pe care eu ţi le voi enumera. Tu trebuie doar să te gândeşti dacă nu cumva:

- nu are o jucarie a lui pe care să o poată roade cât e singur acasă
- are jucaria lui dar vă jucaţi cu el şi folosind obiecte din casă
- este lăsat în casă prea mult şi fără să i se respecte programul
- este certat prea mult
- este mângâiat prea mult
- plecarea ta de acasă se face cu prea mari emoţii pentru el.

Bine, vei spune, ce să fac eu acum?

Pai, faci urmatoarele:

- reîncepi să-l înveţi care este jucăria lui şi care nu. Adică nu va mai jucaţi cu nici o altă jucărie în afara de ce e al lui. Îi iei (cu „lasa”) orice alt obiect, oferindu-i jucăria lui (cu „tine”). Felicită-l şi încurajază-l când înţelege

- plimbaţi-vă mai mult şi ocupă-te mai mult de el

- respectă-i orele de plimbare, fă să fie cam aceleaşi ore la care-l plimbi
- e mai important să te faci înțeles decât să-l cerți
- arată-i că îl iubeşti fiind echilibrat față de el şi făcându-te înțeles. Perie-l, plimbă-l…
- elimină emotia plecării de acasa.

b) ce faci dacă o canapea sau un fotoliu a devenit locul lui

Poate că ții la fotoliul acela, poate că vrei să-i dai altă întrebuințare.

Nu o dată, un caine care a ocupat un loc pe care a ajuns să-l considere al lui, te mârâie când încerci să-l dai jos. Asta înseamnă că acestui câine i s-a tolerat destul de mult să facă asta şi spațiul respectiv a devenit teritoriul lui. De aceea nu înțelege să fie înlăturat.

El spune: „sunt la mine acasă, la locul meu, lasă-mă în pace. Nici eu nu te ridic din fotoliul tău.”

Şi acest comportament se rezolvă, dar, cu cât e mai vechi, cu atât mai greu.

Procedezi în felul urmator: în timp ce stă în fotoliul lui preferat te postezi în fata lui şi-l chemi la tine. Încet, calm, insistent (dacă e nevoie).

El te va privi aşa: „nu vreau”. După ce l-ai chemat de mai multe ori (4-5-6 ori) nu te vei arata în vreun fel supărat: înțelege-l şi pe el, îl iei de la locul lui legitim!

Acum aminteşte-ți că un şef adevărat nu are nevoie sa fie furios rezolvă totul cu calm şi autoritate. După ce ți-ai amintit asta, cu cea mai mare bunăvoință, fără furie, ia-l frumos de blana de pe ceafa şi du-l aşa până la locul lui.

Acolo spune-i: ”la loc”. Atât, fără alte comentarii. Apoi du-te şi aşază-te în locul lui, ca să înțeleagă că de acum acela este locul tău.

Dacă situația se repetă, repetă şi tu procedeul. Nu uita: fără furie, cu cea mai mare bunăvoință. De fapt, pentru el, acest procedeu este un uşor abuz de autoritate, dar, pentru că tu eşti şeful şi te respectă, ți-l va tolera.

Atenție! Acest procedeu nu e indicat să fie aplicat de către oricine dintre membrii familiei, ci numai de şeful suprem al casei.

c) ce faci daca sare pe tine cand vii cu hrană

Acesta este cel mai normal lucru la care te poti aştepta din partea unui câine sănătos şi flămând care are doua mari motive de bucurie: te vede pe tine şi vede hrana. Dacă nu e dresat cum trebuie sare direct la castron fără să-i pese de nimic altceva din jurul lui. Nu te supăra pe el, nu țipa, chiar dacă da totul pe jos, inclusiv pe tine. Dar nici nu trebuie să lăsăm lucrurile aşa.

Rămâi în picioare, ridicând castronul cu hrană, ca să nu poată ajunge la el. Spune-i clar:"şezi", cu calm, rar, până execută. Va face ceea ce-i ceri, în cele din urmă, deoarece va înțelege că altfel nu mănâncă.
De aceea este important să nu cedezi.

Când s-a aşezat spui „aşteapta". Acum aşezi foare încet castronul cu mâncare jos. La cea mai mică tresărire a lui care ar arăta că se ridică din şezi, lucru de aşteptat din cauza agitației, te vei ridica şi ridici castronul cu mâncare odată cu tine.

Repetă: „şezi" când se aşază, reiei mişcarea de aşezare a castronului încet, fiind atent să nu vină la hrană înainte de a-i permite tu. La fel, repetând şi fără să cedezi, va vedea că altfel nu are mâncare, şi va executa, deşi îi va fi foarte greu la început.

Repețti „asteapta". Până nu te aşteaptă să te îndepărtezi un pas, nu îl laşi, îi iei castronul cu mâncare ori de câte ori e nevoie, fără să te superi. Laşi castronul jos, te îndepărtezi un pas şi spui: „liber". Asta va înțelege şi va executa cu siguranță, adică va veni sa mănânce. Mângâie-l, merită, şi zi-i bravo, merită!

Recapitulăm ce ai de făcut de fiecare dată când îl hrăneşti: şezi, aşteaptă, liber, bravo.

La început va fi mai dificil, până înțelege, apoi va fi simplu şi-ți va creşte inima de mândrie ce câine cuminte şi bine dresat ai!

Îți amintesc că, dacă cedezi o dată, el va şti şi va reține asta. Va fi atunci cu mult mai greu să-l înveți.

Să cedezi din lipsa de timp, duce la o mult mai mare pierdere de timp după aceea !

d) ce faci dacă latră fără să poată fi oprit?

El nici nu înțelege de ce ai vrea tu să-l opreşti să mai latre! Cu cât mai mult îi interzici, cu atât mai mult va încerca mai tare să–ți arate că el e un câine de nădejde care-ți apăra cu sârguință teritoriul!

Nu-i interzice să latre. El nu înțelege de ce te superi când el îți salvează viața. Te voi învăța să te foloseşti în favoarea ta de această pornire obositoare, dar de atât de buna intenție…

El latra ca să te apere de duşmani. Duşman este orice străin care va încălcalca teritoriul (al tău si al lui).

Uite un pont:

Stabileşte întâi comanda la care vrei să latre pe viitor: sa zicem „hoțu”.

Acum cu prima ocazie când va lătra, zi-i: „hoțu”, „aşa, bravo”. Totul încet, aproape de urechea lui, să auziți numai voi doi.

Apoi, după câteva lătrături : „gata”. La fel, să auziți numai voi doi. Repetă-i aproape de urechea lui „gata” rar şi calm până tace.

Mângâie-l ca sa se calmeze, când zici „gata”. Când a tăcut, „bravo”. Mângâie-l, felicită-l, iar dacă începe iar să latre „gata” de data asta mai apăsat. Când totul s-a liniştit, felicită-l, nu e el câine bun?

Nu-l pedepsi niciodată pentru că a lătrat.

Arată-te nemulțumit dacă nu ascultă comenzile „hoțu” şi „gata”, ceartă-l cel mult, dar cu moderație. Ai să vezi ce bine vă veți înțelege dacă faci exact aşa şi repeți cu el până învață comenzile „hoțu” şi „gata”.

Va lătra apoi la comandă şi se va opri la comandă.

Important! Când latră, este surescitat şi nu prea ştie ce e în jurul lui. Ca să te asculte, trebuie mai întâi să fie calm. Acest calm i-l transmiţi tu. De aceea trebuie să-l mângâi, să-i vorbeşti încet şi calm aproape de urechea lui, ca să te audă, fără să țipi.

Vei putea, cu timpul, să-i dai doar comanda „hoțu” şi el se va bucura să latre pentru tine şi să tacă pentru încântarea ta când spui tu „gata”.

Capitolul 11
În încheiere

Durata unei sesiuni de dresaj

Lecția de dresaj trebuie să fie scurtă şi plăcută pentru ca animalul să îşi poată menține concentrarea pe tot parcursul ei. Calitatea peste cantitate este regula de aur. În plus este bine ca întotdeauna să termini şedința într-o notă optimistă dacă se poate.

Atitudinea

Fi rezonabil în aşteptările tale de la câine. Va dura până când vei obține rezultate. Ar trebui să te asiguri că ai captat întreaga atenție a câinelui şi că te preocupi la maximum în timpul lecției de dresaj. S-ar putea să vrei să te calmezi pe tine sau animalul înainte de lecție printr-o plimbare lungă.

Laudele

Foloseşte-te de laude ori de câte ori câinele tău execută corect un exercițiu. Câinele ar trebui deasemenea lăudat de îndată ce acțiunea dorită a fost executată (aminteşte-ți de cele două-trei secunde). Atunci când lauzi animalul, priveşte-l direct în ochi astfel încât să înțeleagă legătura dintre vocea sau atingerea ta şi acțiunea lui. Laudă-l prin vorbe sau mângâindu-l. Încearcă să nu îl lauzi peste măsură pentru că aceasta nu va face decât să îl derute şi îi poate întrerupe concentrarea pe tot restul lecției.

În general ar fi bine să nu foloseşti mâncarea pe post de recompensă sau mită. Însă este posibil ca alternarea dintre recompensele culinare şi laude să fie soluția învățării unui exercițiu ce îi ridică probleme câinelui. Unele tipuri de câini nu se omoară după mângâieri, caz în care mâncarea pe post de recompensă va duce la obținerea de rezultte mai bune şi mai rapide.

Să nu uiți niciodată să fii constant. Adică să ai:

- acelaşi ton
- aceleaşi comenzi
- aceleaşi reguli.

Să îi arăți mereu că se poate baza pe tine, că tu eşti şeful şi deții cu adevarat controlul.

Ține cont egal de regulile de bază, de toate regulile formulate de mine. Ele sunt foarte importante chiar şi după ce a cam învățat tot ce trebuia să ştie. Comunicarea între voi va trebui întreținută la acelaşi standard, ca şi înțelegerea să fie la fel de bună.

Arată-i atenție şi arată-i că-l iubeşti:

- ingrijindu-l, hrănindu-l la timp, periindu-l, jucându-te şi petrecându-ți timp cu el

- fiind calm şi stăpân pe tine chiar dacă ai motive să nu fii

- plimbându-l când şi cât are nevoie, chiar în perioadele când eşti mai ocupat.

El te iubeşte şi tu eşti totul pentru el: nu-l brusca şi nu-l trăda!

Mult Succes!!!